Julkaisija:
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

B932

Fides

5/2012
(11.5.)

Katolinen hiippakuntalehti. Katolskt stiftsblad. 75. vuosikerta. ISSN 0356-5262.

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA
2 Pääkirjoitus

UUTISIA
3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS
5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA
6 Marttyyrit ovat kuin hätähuuto

ARTIKKELEITA
7 Muukalaiset Vanhassa testamentissa 2/2
8 Mysterium Paschale 3/3
9 Ylösnousemus
10 Pyhä Augustinus viitoitti tien Roomaan
11 Romanitas: SSPX
12 Pieni suuri elämä: Elisabeth de Godzinsky 1917–2012 in memoriam
13 En fast världsåskådning
14 Gud älskar oss
14 Mitä pyydät? – Jumalan ja teidän laupeuttanne.
15 Uusi sukupolvi, vanha riitus: katolisen tradition jatkuva vetovoima
15 ”Gregoriaaninen messu” Helsingissä
16 Marian legioona

LUKIJOILTA
15 Ylösnousseen seurassa

ENGLISH
16 Some material in English

NUORILLE
17 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Jeesuksen kuulustelu ja tuomio

OHJELMA
18 Seurakunnat
19 Tapahtumat

TAKASIVU
20 Tabernaakkeli Afganistanissa

Elisabeth de Godzinsky 1917–2012 in memoriam s. 12

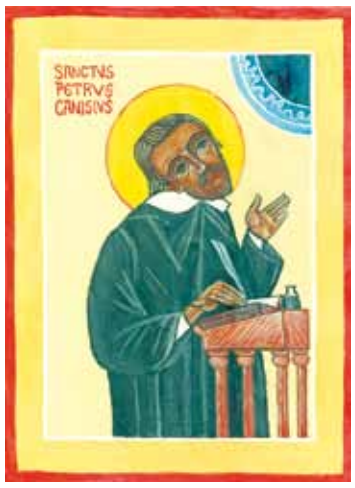

Fideksen vuosi 2012 (75. vuosikerta)

nro	dl	ilmestyy*
1	2.1.	13.1. (12.2.)
2	30.1.	10.2. (11.3.)
3	27.2.	9.3. (15.4.)
4	2.4.	13.4. (13.5.)
5	30.4.	11.5. (10.6.)
6+7	28.5.	8.6. (12.8.)
8	30.7.	10.8. (16.9.)
9	3.9.	14.9. (14.10.)
10	1.10.	12.10. (11.11.)
11	29.10.	9.11. (16.12.)
12	3.12.	14.12. (13.1.)

**) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.*

Katolinen hiippakuntalehti Fides
Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides
Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK
I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUKSET / ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER
info@catholic.fi

Marttyyreiden kutsu

Piispamme nosti Suomen Ekumeenisen Neuvoston kevätkokouksessa esille tärkeän asian: uskonnon vuoksi nähdyn vainon. Suomessa uskonvainoista puhutaan vain harvoin, vaikka ”meidänkin keskellämme Suomessa elää kristittyjä, jotka ovat paenneet kotimaassaan vallitsevaa vainoa”. Osaammeko me ymmärtää ja kohdata heitä? Osaammeko me kunnioittaa heidän vakaumustaan?

Siitä huolimatta, että uskonnonvapaus ei meillä ole radikaalisti uhattuna, meidän on oltava huolissamme sen loukkauksista kaikkialla ja taisteltava uskonvainoa vastaan, missä tahansa muodossa se ilmeneekin. Piispan sanoin: ”Ei uskonnonvapauskaan ole mikään itsestäänselvyys, vaan sen puolesta on myös taisteltava ja nähtävä vaivaa. Se on yksilö- ja yhteisötasolla luovuttamaton ihmisoikeus.”

Uskonsa vuoksi uhattujen, syrjittyjen ja surmattujen ihmisten luettelo on hyvin pitkä. Kirkon marttyyrit ovat siitä hyvä esimerkki, jonka pitäisi panna meidät liikkeelle. ”Marttyyrit ovat kuin hätähuuto meille: he ikään kuin kutsuvat meitä tämän päivän kristittyjä katsomaan avoimin silmin kaikkea sitä epäoikeudenmukaisuutta, epäinhimillisyyttä ja sortoa, joka tänäkin päivänä on totista todellisuutta monin paikoin maailmaa. He kutsuvat meitä tekemään voitavamme hädän lieventämiseksi.”

Kannattaa lukea piispan puhe kokonaisuudessaan tämän lehden sivulta 6.

M. Teravaotti

Iloitse taivaan kuningatar, halleluja!
– Sillä hän, jonka synnytit, halleluja!

Nousi kuolleista sanansa mukaan, halleluja!
– Rukoile puolestamme Jumalaa, halleluja!

Iloitse ja riemuitse, Neitsyt Maria, halleluja!
– Sillä Herra on totisesti ylösnoussut, halleluja!

Rukoilkaamme. Kaikkivaltias Jumala, Poikasi, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksella olet täyttänyt maailman ilolla. Anna meidän päästä hänen äitinsä, Neitsyt Marian, esirukousten tähden ylösnousemuksen kirkkauteen. Tätä pyydämme saman Kristuksen, Herramme, kautta.
– Aamen.

Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Sunnuntait ja juhlapyhät

13.5. PÄÄSIÄISEN 6. SUNNUNTAI (II)
1L Ap.t. 10:25-26, 34-35, 44-48
Ps. 98:1, 2-3ab, 3cd-4. - 2b
2L 1. Joh. 4:7-10
Ev. Joh. 15:9-17
Ensi torstaina on velvoittava juhlapyhä.

17.5. torstai, HERRAN TAIVAASEENASTUMINEN – HELATORSTAI, juhlapyhä, velvoittava
1L Ap.t. 1:1-11
Ps. 47:2-3, 6-7, 8-9. - 6
2L Ef. 4:1-13 tai Ef. 4:1-7, 11-13
Ev. Mark. 16:15-20

20.5. PÄÄSIÄISEN 7. SUNNUNTAI (III)
1L Ap.t. 1:15-17, 20a, 20c-26
Ps. 103:1-2, 11-12, 19-20. - 19a
2L 1. Joh. 4:11-16
Ev. Joh. 17:11b-19

26.5. lauantai, illalla, HELLUNTAIAATON ILTAMESSU
1L 1. Moos. 11:1-9 tai 1L 2. Moos. 19:3-8, 16-20
tai 1L Hes. 37:1-14 tai 1L Joel 3:1-5
Ps. 104:1-2a, 24+35c, 27-28, 29bc-30. - 30
2L Gal. 5:16-25
tai 2L Room. 8:22-27
Ev. Joh. 15:26-27, 16:12-15
tai Ev. Joh. 7:37-39

27.5. HELLUNTAISUNNUNTAI
1L Ap.t. 2:1-11
Ps. 104: 1ab+24ac, 29bc-30, 31+34. - 30
2L 1. Kor. 12:3b-7, 12-13
Ev. Joh. 20:19-23

3.6. PYHÄ KOLMINAISUUS, JUHLAPYHÄ (I)
1L 5. Moos. 4:32-34, 39-40
Ps. 33:4-5, 6+9, 18-19, 20+22. - vrt. 12
2L Room. 8:14-17
Ev. Matt. 28:16-20

10.6. KRISTUKSEN PYHÄN RUUMIIN JA VEREN JUHLA, JUHLAPYHÄ (II)
1L 2. Moos. 24:3-8
Ps. 116:12-13, 15+16bcd, 17-18. - 13
2L Hepr. 9:11-15
Ev. Mark. 14:12-16, 22-26

15.6. PERJANTAI, JEESUKSEN PYHÄ SYDÄN, JUHLAPYHÄ
1L Hoos. 11:1a, 3-4, 8c-9
Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. - 3
2L Ef. 3:8-12, 14-19
Ev. Joh. 19:31-37

17.6. KIRKKOVUODEN 11. SUNNUNTAI (III)
1L Hes. 17:22-24
Ps. 92:2-3, 13-14, 15-16. - 2a
2L 2. Kor. 5:6-10
Ev. Mark. 4:26-34

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko
Suomessa

Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

SIR

"Joka monien edestä vuodatetaan"

Paavi puuttui käännösongelmaan

Paavi Benedictus XVI määräsi Saksan piispoille lähettämässään kirjeessä (14.4.), että eukaristian asetussanoissa "pro multis" on saksaksi käännettävä sananmukaisesti "für viele" (monien edestä). Saksassa ei ole oltu yksimielisiä palaamisesta sananmukaiseen käännökseen, vaan osa piispoista on kannattanut käännöksen "für alle" (kaikkien edestä) säilyttämistä. Tästä syystä paavi joutui henkilökohtaisesti vahvistamaan Vatikaanin jo muutama vuosi sitten antaman päätöksen.

Paavi selittää kirjeessään, että 1960-luvulla, jolloin messukirja käännettiin saksaksi, eksegeettien konsensus oli, että sana "monet" Jesajan luvussa 53 oli kokonaisuuteen viittaava heprealainen ilmaisu eli sen merkitys oli "kaikki". Siksi myös Matteuksen ja Markuksen evankeliumien kertomuksissa eukaristian asettamisesta sanat "monien edestä" tulkittiin "kaikkien edestä", ja messukirjaa käännettäessä latinan "pro multis" tulkittiin samoin. Tämä eksegeettinen konsensus ei kuitenkaan enää päde, ja kyseessä ei ollut käännös vaan tulkinta.

Uusissa messukirjan käännöksissä on käytettävä käännöstä "monien edestä", koska nämä sanat on otettu eukaristiseen rukoukseen Uudesta testamentista, ja kirkko käyttää niitä kunnioituksesta Jeesuksen omia sanoja kohtaan. Jeesus kuoli "kaikkien edestä". Konkreettisessa eukaristiaa viettävässä yhteisössä hän kuitenkin tulee vain "monien", ei "kaikkien" luo.

Asetussanojen käännös korjattiin hiljattain myös Unkarissa ja englanninkielisissä maissa. Sama tehtävä on edessä vielä esimerkiksi Italiassa. Suomalaisessa messukäännöksessä tätä ongelmaa ei ole koskaan ollutkaan.

KATT/VIS

Vatikaani lisää vaikutusvaltaansa Caritas-järjestössä

Caritas Internationalis, eri puolilla maailmaa toimivien kansallisten Caritas-järjestöjen kattojärjestö, toimii jatkossa tiiviimmässä yhteistyössä erityisesti Paavillisen Cor unum -neuvoston ja Vatikaanin valtiosihteeristön kanssa. Ne valvovat Caritas Internationaliksen taloutta sekä avustustyössä tekemää yhteistyötä eri järjestöjen ja hallitusten kanssa. Paavillinen Cor unum -neuvosto hyväksyy jatkossa myös Caritas Internationaliksen asiakirjat, joissa on kyse uskosta tai moraalista. Tarkoituksena on varmistaa, että Caritaksen katolinen identiteetti näkyy sen toiminnassa. Caritas Internationaliksen uudet säännöt astuivat voimaan 2. toukokuuta 2012.

KATT/VIS/Kath.net/CNS

Lisätietoja sekä uudet säännöt voi lukea Caritas Internationaliksen kotisivulta www.caritas.org

Paavi myönsi taloudellista tukea ex-anglikaanien personaaliordinariaatille

Paavi Benedictus XVI on antanut 250 000 dollarin lahjoituksen "Our Lady of Walsingham" -personaaliordinariaatille sen papiston ja työn tukemiseksi. Ordinariaatti perustettiin vuonna 2011 niitä anglikaaneja varten, jotka liittyvät katoliseen kirkkoon säilyttäen osia anglikaanisesta traditiosta, paavin motu proprion "Anglicanorum Coetibus" (2009) mukaisesti.

Vatikaanin Ison-Britannian nuntius, arkkipiispa Antonio Mennini totesi, että lahja on selvä merkki paitsi paavin henkilökohtaisesta sitoutumisesta työhön kristittyjen ykseyden hyväksi, myös siitä, että ordinariaatti on erityisesti hänen sydäntään lähellä.

Our Lady of Walsingham -personaaliordinariaattiin kuuluu Englannissa ja Walesissa noin 1300 maallikkojäsentä ja noin 60 pappia. Ordinariaatin taloudelliset haasteet liittyvät esimerkiksi kirkkojen löytämiseen ja kustannuksiin sekä katolisen pappisvihkimyksen saaneiden perheellisten ex-anglikaanipappien avustamiseen.

KATT/Kath.net/CNS

Vatikaanin kirjaston käsikirjoituksia digitaaliseen muotoon

Vatikaanin Biblioteca Apostolica Vaticana ja Oxfordin yliopiston Bodleian-kirjastot toteuttavat yhteistyössä merkittävän digitoimishankkeen, joka tuo niiden käsikirjoitusaarteita tutkijoiden ja suuren yleisön saataville internetin kautta. Seuraavan viiden vuoden aikana digitoidaan noin puolitoista miljoonaa sivua Vatikaanin ja Bodleianin kirjastoissa säilytettyjä arvokkaita käsikirjoituksia ja varhaisia painettuja kirjoja. Hanke toteutetaan lontoolaisen Polonsky-säätiön tuella.

Vatikaanin kirjaston johtajan monsignore Cesare Pasinin mukaan noin kaksi kolmasosaa nyt digitalisoitavasta aineistosta on Vatikaanin kirjaston kreikkalaisia ja heprealaisia käsikirjoituksia sekä painettuja kirjoja, inkunaabeleita. Yli 800 painettua kirjaa digitalisoidaan, näiden joukossa esimerkiksi Johann Gutenbergin latinankielinen Raamattu, joka oli maailman ensimmäinen irtokirjaimin painettu kirja (1454-1455).

KATT/L'OR

"Nuorten naisten pitäisi mennä aikaisemmin naimisiin"

Kath.net kirjoitti ehkä hiukan huvittavastakin neuvosta, jonka australialainen kirkonmies antoi maansa naisille "miespulan" vuoksi. Melbournen arkkihiippakunnan pappi Tony Kerin kehotti "Herald Sun" -lehdessä nuoria naisia menemään aikaisemmin naimisiin ja olemaan olematta liian valikoivia. "Monet siirtävät avioitumistoiveensa myöhemmäksi, mutta kun he viimein pääsevät sinne saakka, heidän mahdollisuutensa ovat jo menneet."

Hänen mukaansa nuoret naiset yrittävät saada kaiken, mutta jäävät lopulta tyhjin käsin.

Kerin huomautti, että vihkimisten määrä on vähentynyt, vaikka neljä viidestä haluaisikin perustaa perheen. Hänen mukaansa parit, jotka asuvat yhdessä jo ennen avioliittoa, päätyvät eroon kaksi kertaa useammin kuin ne, jotka muuttavat yhteen vasta avioiduttuaan.

KATT/Kath.net

FINLANDIA CATHOLICA

Mielenkiintoinen historiikki katolisen kirkon vaiheista Suomessa nyt Katolisesta kirjakaupasta hintaan 25 euroa. Tutustu myös muuhun valikoimaamme: katolinen-kirjakauppa.net tai soita: 09-6129470.

Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

Caritas

Tapahtumia:

Maailma kylässä

26.-27.5. Maailma kylässä, la 11-20, su 11-18 Kaisaniemen puisto & Rautatientori, Helsinki

- Vapaaehtoisia tarvitaan Caritaksen osastolle. Ilmoittauduthan toimistoon, kiitos!

World village festival, sat 11-20, sun 11-18 Kaisaniemi Park & Railway Square, Helsinki

- Volunteers needed in shifts of 2 to 3 hours. Please contact Caritas office, thank you!

Hakkeri hiippakunnan internetsivujen kimpussa

Hiippakunnan internetsivut osoitteessa katolinen.net joutuivat torstai-iltana 26.4. vakavan hakkeroinnin kohteeksi. Ilmeisesti suomalainen hakkeri onnistui kaappaamaan sivut niin, että ne jouduttiin poistamaan käytöstä koko seuranneen viikonlopun ajaksi. Sivut saatiin käyttöön seuraavan viikon alussa, mutta palvelinfirman ja asiantuntijan yrityksistä huolimatta hakkerin onnistui päästä sivuille uudestaan.

Sivujen tietoturva oli luultavasti heikentynyt joidenkin sivuilla käytettyjen pienohjelmien (plug-in) kautta.

Jälkimmäisen hakkeriiskun jälkeen sivut joudutaan palauttamaan maaliskuun alun tilaan samalla, kun niiden turvallisuutta parannetaan. Palautus tapahtunee tämän lehden ilmestymispäivään mennessä.

Katolinen tiedotuskeskus on ollut yhteydessä poliisiin ja harkitsee toimenpiteitä hakkerien löytämiseksi ja saattamiseksi vastuuseen teoistaan.

KATT

Bolivias biskopar kräver ett slut på kokaodling och skogssskövling

Det är den bolivianska biskopskonferensen som kräver att ”odling av koka och skogssskövling måste upphöra omedelbart”. Kokaodlingen i de andinska länderna är begränsad men under de senaste åren har Bolivias president Evo Morales förespråkat en utbyggnad av plantager, något som negativt påverkat miljön. Ärkebiskopen i Santa Cruz de la Sierra, Msgr. Sergio Alfredo Gualberti berättar att "vi biskopar i Bolivia har velat skriva ett herdabrev till försvar för miljön, rättvisan och utvecklingen". Texten, med titeln "Universum, Guds gåva till livet", fördömer också den allvarliga "förlust av andliga och mänskliga värden och etiska och moraliska principer som var och är en integrerad del av vår identitet." Biskop Gualberti rapporterade också att den bolivianska regeringen är i färd med att godkänna ett motorvägsbygge mitt i ett naturreservat. "Vägen skulle leda enda upp till Brasilien och förstöra stora delar av Isiboro Secure National Park. Den oundvikliga konstruktionen av strukturer längs motorvägarna skulle främja ytterligare avskogning och miljöförstöring”, avslutar Msgr. Gualberti.

KATT/RV

Kirjallisuutta kesäksi

Katariina Sienalainen: Dialogi Jumalan kaitselmuksesta €38,-

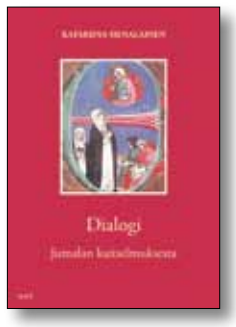

Pyhä Katariina Sienalainen oli myöhäiskeskiajan suurimpia mystikkoja (1347-1380). Hän pohti aikansa maailman, kirkon ja ihmisen ongelmia ja rukoillessaan hän pyysi Jumalalta neuvoa. Hän kertoo saaneensa vastauksen kysymyksiinsä suoraan Jumalalta “totuuden kirkastumisena” ja tunteneensa, että hänen on pakko levittää tätä totuutta. Näin muodostui tämä Jumalan ja Katariinan dialogi, joka nyt on suomennettu ensimmäistä kertaa. KATT 2011.

Pyhän Benedictuksen sääntö €18,-

Pyhän Benedictuksen sääntö on tärkein yksittäinen länsimaisen luostarilaitoksen historiaan ja kehitykseen vaikuttanut ohjekokoelma. Sen tunteminen avaa nykylukijan silmät näkemään ja ymmärtämään kristinuskon varhaisvaiheita ja luostarilaitoksen vaikutusta länsimaisen kulttuurin kehitykseen kiinnostavalla tavalla. Sen sanoma on ikuinen ja silti aina uusi – niin kuin evankeliuminkin. Säännön on kääntänyt suomalainen benediktiinisisar Mechthild OSB ja sen johdannon on kirjoittanut Rooman Pyhän Paavalin basilikan benediktiiniluostarin apotti isä Edmund Power OSB. Sid. 177 sivua. 13x18cm. Lukunauha. KATT, Porvoo 2011.

Katolisen kirkon katekismus €50,-

Katolisen kirkon katekismus on katolisen uskon perusteellinen ja yleismaailmallinen esitys, jonka paavi Johannes Paavali II vahvisti ja määräsi julkaistavaksi 1992 (tyyppieditio 1997). Tuntematta katekismusta ei voi tuntea katolista uskoa! Sid. 815 sivua. 18x26cm. Lukunauha. Toinen painos, Porvoo 2011.

Guadalupen Neitsyt Maria €5,-

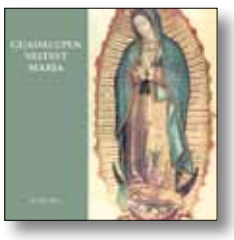

Tämä 16-sivuinen vihkonen esittelee Guadalupen Neitsyt Marian ilmestykset ja kertoo niiden merkityksestä. ”Älä ole huolissasi ja surun murtama. Älä pelkää mitään sairautta tai vaivaa, ahdistusta tai kipua. Enkö minä, sinun Äitisi, ole tässä? Etkö sinä ole suojaavan varjoni alla ja huolenpidossani? Enkö minä ole elämäsi lähde? Etkö sinä ole viittani huomassa? Minun syleilyssäni? Mitä muuta tarvitset?” Nid. 15x15cm. KATT, Helsinki 2011.

Edith Stein: Pieni yksinkertainen totuus €18,-

Edith Stein (1891-1942), juutalaissyntyinen karmeliittanunna, kuuluu vuosisatansa suuriin naishahmoihin ja uskonnollisiin persoonallisuuksiin. ”Tarvitsemme hetkiä, jolloin vaieten kuuntelemme ja annamme jumalallisen sanan vaikuttaa meissä...” Sid. 76 sivua. 13x18cm. Lukunauha. Kokoelma pyhän Ristin Teresa Benedictan kirjoituksia KATT Jyväskylä 2008.

Kaikki nämä kirjat ja paljon muuta Katolisesta kirjakaupasta:

katolinenkirjakauppa.net

Rukouksen apostolaatti

Rukoilemme...

Toukokuu

Että yhteiskunta ryhtyisi toimiin, jotka suojelevat ja vahvistavat perhettä.

Että Maria, maailman kuningatar ja evankeliumin julistamisen johtotähti, innoittaisi kaikkia lähetystyöntekijöitä, jotka julistavat hänen poikaansa Jeesusta Kristusta.

Kesäkuu

Että uskovat tuntisivat Ylösnousseen läsnäolon eukaristiassa ja myös jokapäiväisessä elämässään.

Että Euroopan kristityt löytäisivät uudestaan oman kristillisen identiteettinsä ja osallistuisivat innokkaasti evankeliuumin julistamiseen.

Böneapostolatet

Vi ber ...

Maj

Att man i samhället tar olika initiativ som bidrar till att försvara och stärka familjens roll.

Att Maria, världens drottning, blir en ledstjärna för evangelisationen och inspirerar alla missionärer när de förkunnar hennes son, Jesus Kristus.

Juni

Att de troende känner den Uppståndnes närvaro i Eukaristin och upplever att Kristus är med dem också i det dagliga livet.

Att de kristna i Europa återupptäcker sin egen identitet och med större hängivenhet deltar i att sprida Evangeliet.
Att de troende känner den Uppståndnes närvaro i Eukaristin och upplever att Kristus är med dem också i det dagliga livet.

Att de kristna i Europa återupptäcker sin egen identitet och med större hängivenhet deltar i att sprida Evangeliet.

Meditaatio

Lähetystyön niin kuin yleensä pastoraalityön tärkeimpiä kohteita on perheen elämän elävöittäminen ja vahvistaminen Vapahtajan ilosanoman hengessä. Vatikaanin toinen kirkolliskokous on korostanut dogmaattisessa asiakirjassaan kirkosta perheen merkitystä kirkon elämälle ja evankelioimistyölle puhuessaan perheestä kotikirkkona.

Kirkkohan ei ole mitään muuta kuin”Jumalan perhe”. Alusta alkaen kirkon ytimen ovat usein muodostuneet ne, jotka tulivat uskoviksi ”yhdessä koko perhekuntansa kanssa” (Apt.18:8). Nämä uskossa olevat perheet ovat aina olleet kristillisen elämän saarekkeita ei-uskovassa maailmassa. Sellaisena kristillinen perhe on ollut eräänlainen rikkaamman ihmisyyden koulu. Siellä opitaan iloa yhdessäolosta, keskinäistä rakkautta, avarasydämisyyttä ja myötätuntoa sekä avunantoa ja kestävyyttä vastoinkäymisissä, vieläpä toistuvaa anteeksiantamista ja ennen kaikkea kasvamaan Jumalan tuntemisessa, kiittäen häntä elämän lahjasta ja palvellen läheisiä iloisesti.

Kirkkomme katekismuksessa erikseen muistetaan myös niitä naimattomia ihmisiä, jotka syystä tai toisesta ovat jääneet vaille heistä välittävää puolisoa. Heille tulisi avata perheiden ja ”kirkon suuren perheen” ovet. Ei kukaan saisi olla tässä maailmassa ilman tätä tukea, niin kuin kirkon on tarjottava turvallinen koti kaikille, erityisesti niille, jotka ovat työn ja kuormien uuvuttamia (Mat.11:28). Toisaalta on toivottava, että perhe-elämä saisi myös yhteiskunnalta sitä tukea, jota se tarvitsee voidakseen täyttää hyvin ja rauhassa tehtävänsä. Oikea lainsäädäntö avioliiton ja perhe-elämän suojelemiseksi ja eheytymiseksi voi suuresti edistää iloa ja onnea perheissä.

Nasaretin Jeesuksen, Marian ja Joosefin perheen yhteiselämä voi antaa meidän perheillemme hyviä esimerkkejä siitä, miten yhteys Jumalaan rikastaa perhe-elämää. Heidän perhettään pidetään pyhänä. Ensiksi siitä syystä, että siinä Jumalan Poika, Vapahtajamme, tuli ihmiseksi Neitsyt Mariasta. Hän tuli kaikessa meidän ihmisten kaltaiseksi paitsi synnissä. Toisiksi Nasaretin pyhän perheen jäsenet elivät toistensa puolesta, rukoilivat yhdessä kotona, kävivät säännöllisesti synagogassa ja Jerusalemin temppelissä. He näkivät vaivaa toistensa puolesta, olivat vieraanvaraisia ja auttoivat lähimmäisiään. Maria yhdessä Joosefin kanssa kasvatti Jeesus-lastaan hyvässä yhteisymmärryksessä taivaallisen Isän kanssa. He valmistivat Poikansa huolellisesti hänen messiaanista tehtäväänsä varten. Tällä tavalla Neitsyt Mariasta on tullut evankeliumin julistuksen johtotähti kaikille lähetystyöntekijöille ja Joosefista kirkon suojelija. Nykyisin koko maailmasta on pikku hiljaa tulemassa lähetyskenttä.

Perhe-elämä kaipaa erityisesti meidän esirukouksiamme, jotta siitä tulisi oikea kotikirkko. Lähetystyöntekijätkin tarvitsevat sitä, jotta Jumalan siunaus olisi heidän työssään. Auttakoon Vapahtajan ja kirkon äiti meitä rukoilemaan kaikkien heidän puolestaan, jotka kaipaavat todellista elämää.

isä Frans Voss SCJ

J. S. Copley: Herran taivaaseenastuminen. 1775.

Totisesti on arvokasta ja oikein, kohtuullista ja autuaallista,
että me aina ja kaikkialla kiitämme sinua,
Herra, pyhä Isä, kaikkivaltias iankaikkinen Jumala.
Sillä synnin ja kuoleman voittaja,
Herramme Jeesus Kristus, kirkkauden kuningas,
on enkelien riemuitessa astunut ylös taivaisiin.
Hän on Jumalan ja ihmisten välimies,
maailman tuomari
ja koko luomakunnan Herra.
Hän ei palannut sinun luoksesi, jotta hän erkanisi meistä,
vaan antaakseen meille, oman ruumiinsa jäsenille,
toivon saada seurata häntä sinne,
minne kirkkomme pää ja alku on edeltä mennyt.
Sen tähden koko maan piiri riemuitsee pääsiäisilossa,
ja myös taivaalliset enkelten joukot laulavat
sinun kunniasi virttä lakkaamatta sanoen:
Pyhä, pyhä, pyhä Herra Jumala kaikkivaltias...

Herran taivaaseenastumisen ensimmäinen prefaatio

En bön till den Helige Ande

Du kallade mig, du ropade,
och genombröt min dövhet,
du strålade, du skimrade,
och skingrade min blindhet;
din väldoft spred du, jag andades in,
och suckar nu efter dig;
jag fick smaka din godhet,
nu hungrar och törstar jag;
du rörde vid mig,
och jag upptändes av din frid.

Piispa Sippo Suomen Ekumeenisen Neuvoston kevätkokouksessa:

Marttyyrit ovat kuin hätähuuto

Heikki Jääskeläinen

Rooman läpi virtaavassa Tiber-joessa on Isola Tibertina -niminen pieni saari. Saarella on mm. kirkko, joka on omistettu apostoli Bartolomeukselle. Vuonna 2000 Sant'Egidio -niminen suuri ja vaikutusvaltainen katolinen - ja myös ekumeeninen järjestö sai hallintaansa tuon kirkon. Sant'Egidio tekee laajamittaista sosiaalista työtä hätääkärsivien hyväksi sekä Italiassa että muuallakin maailmassa.

Järjestö on antanut Pyhän Bartolomeuksen kirkolle myös aivan uuden sisällön. Kirkossa on kuusi sivualttaria, jotka ovat jääneet pois liturgisesta käytöstä. Sant'Egidio on omistanut nuo alttarit eri kirkkoihin kuuluneille kristillisille marttyyreille, jotka 1900-luvulla ovat todistaneet uskostaan ja menettäneet henkensä sen vuoksi. Alttareilla on kuvia tietyistä marttyyreista ja heihin liittyviä esineitä sekä kertomuksia heidän elämästään ja kuolemastaan. Mutta nämä yksittäiset marttyyrit ovat vain esimerkkejä muista heidän taustallaan olevista lukuisista todistajista. Alttarit on omistettu natsismin ja kommunismin vainojen uhreille ja marttyyreille Aasiassa, Afrikassa, Oseaniassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Espanjassa.

1900-luku lienee verisin tunnettu vuosisata ja kristittyjen marttyyrien määrä kohonnee yli kymmenen miljoonan. Paavi Johannes Paavali II lausui avatessaan Pyhän vuoden 2000, että 1900-luku osoittaa, että olemme jälleen marttyyrikirkko. Hän sanoi myös: "Marttyyrien muisto ei saa mennä hukkaan, vaan se on pidettävä mielessä ja dokumentoitava. Heistä monien nimet ovat meille tuntemattomia. Joidenkin nimet heidän vainoojansa ovat vetäneet lokaan ja lisänneet marttyyriuteen myös häpeän. Toisten nimet heidän teloittajansa ovat salanneet. Kuitenkin kristityt ovat säilyttäneet muistissa monien heidän nimensä."

Pyhän Bartolomeuksen alttarien tarkoituksena ei ole muistella jatkuvasti epäoikeutta, sortoa, kidutusta ja murhaamista, jotta kannettaisiin jatkuvaa kaunaa vääryydentekijöille tai vannottaisiin heille kostoa. Pikemminkin marttyyrien muistelemisen tarkoitus on herättää ajattelemaan niitä lukemattomia ihmisiä, jotka henkensäkin uhalla ovat uskaltaneet asettua vastustamaan epäoikeutta, valhetta ja sortoa - Herran esikuvan mukaan - tarttumatta itse väkivaltaan.

Katolisen kirkon katekismus sanoo marttyyriudesta seuraavaa: "Marttyyrius on jaloin todistus, joka uskon totuuden puolesta voidaan antaa, todistamista kuolemaan asti. Marttyyri todistaa Kristuksesta, joka on kuollut ja noussut kuolleista ja johon hän on rakkauden kautta yhdistynyt. Hän todistaa uskon ja kristillisen opin totuudesta." (KKK 2473) Marttyyrit ovat näin meille suuria rohkeuden ja uskollisuuden esikuvia kristityn elämästä, ja he ovat myös meidän esirukoilijoitamme. Toisaalta marttyyrit ovat kuin hätähuuto meille: he ikään kuin kutsuvat meitä tämän päivän kristittyjä katsomaan avoimin silmin kaikkea sitä epäoikeudenmukaisuutta, epäinhimillisyyttä ja sortoa, joka tänäkin päivänä on totista todellisuutta monin paikoin maailmaa. He kutsuvat meitä tekemään voitavamme hädän lieventämiseksi. Kuulemmehan lähes päivittäin myös kristittyihin kohdistuneista terroriteoista.

Meillä Suomessa ajatus kristillisestä marttyyriudesta on varmaan siksi jäänyt kaukaiseksi, koska maassamme ei onneksemme ole juurikaan koettu suoranaista kristittyjen vainoa. Kuitenkin meidänkin keskellämme Suomessa elää kristittyjä, jotka ovat paenneet kotimaassaan vallitsevaa vainoa. Heitä ovat mm. irakilaiset ja burmalaiset kristityt. Monissa, pääsääntöisesti islaminuskoisissa maissa, kristityt kärsivät vainosta ja monet joutuvat siksi pakenemaan kotimaastaan. Tilanne on huolestuttava myös monissa mustan Afrikan maissa, kuten osissa Nigeriaa.

Ehkä siitä syystä, että maamme on perin maallistunut, voi saada sellaisen käsityksen, ettei uskonnon vuoksi kärsittyä vainoa aina oteta vakavasti. Ei uskonnonvapauskaan ole mikään itsestäänselvyys, vaan sen puolesta on myös taisteltava ja nähtävä vaivaa. Se on yksilö- ja yhteisötasolla luovuttamaton ihmisoikeus.

Mitä voimme tehdä, että uskonnonvapaus voisi toteutua maailmassa paremmin? Varmaankin meidän on aloitettava itsestämme ja kysyttävä toteutuuko se hyvin kaikilta osin omassa maassamme. Varmaan voimme entistä enemmän puuttua selviin uskonnonvapausrikkomuksiin. Meidän on myös hyvä muistaa marttyyreita, jotka uskonnonvapauden puutteen vuoksi ovat menettäneet henkensä. Myös rukous on vahva apu niiden tukena, joiden uskonnonvapautta ei kunnioiteta.

+ Teemu Sippo SCJ

Piispan avauspuhe SEN:n kevätkokouksessa Keravalla 27.4.2012. Kuvassa SEN:in uusimpien julkaisujen tekijöitä ja kustantajien edustajia.

Otteita piispan kalenterista

14.-17.5. Visitatio canonica Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnassa
18.5.-22.5. Saarnamatka. Kloster Maria Martental, Saksa
26.5. Suomen Pipliaseuran 200-vuotisjuhla. Turku
29.5. Suomen Ekumeenisen Neuvoston hallituksen kokous. Birgittalaisluostari, Tallinna
30.5.-3.6. Visitatio canonica Pyhän ristin seurakunnassa
12.6.-14.6. Arkkipiispa Mäkisen, arkkipiispa Leon ja piispa Sipon vierailu Moskovan ortod. patriarkaattissa
16.-19.6. Suomen ja Pyhän istuimen diplomaattisuhteiden 70-vuotisjuhla. Rooma

Pyhiinvaellus bussilla Köyliöön

Sunnuntaina 17.6.2012

Bussi lähtee Henrikin kirkolta sunnuntaina 17. kesäkuuta klo 9.00 ja on Marian kirkolla n. 9.15 ja poimii sieltä tulevat mukaansa bussin 18 pysäkiltä Mäntytien kulmasta ja Allergiatalon pysäkiltä. Edestakaisen matkan hinta 25 euroa maksetaan bussissa.

Matkalla pysähdymme Humppilassa kahvitauolla.

Messu alkaa klo 13.00 Kirkkokarilla, jonne lautta ja veneet kuljettavat meidät 3 euron maksusta. Messun jälkeen kylätoimikunta tarjoaa edulliseen hintaan kahvia ja voileipiä. Takaisin Helsingissä olemme n. klo 18.00.

Ilmoittautuminen Katoliseen tiedotuskeskukseen 13.6. mennessä puh. 09-6129470 tai sähköpostilla kaarina.koho@catholic.fi. Kerro myös tuletko bussiin Henrikistä vai Mariasta.

Tervetuloa runsain joukoin kunnioittamaan pyhää Henrikiä!

➔ Ilmoitus kävelyvaelluksesta takasivulla.

Muukalaiset Vanhassa testamentissa

Osa 2/2. Dominikaani-isä Antoine Lévyn OP esitelmä pappienneuvoston kevätkokouksessa oli jatkoa syksyllä 19.11. järjestetylle seminaarille, jonka aiheena oli "Suomalaiset ja maahanmuuttajat: yksi kirkko kaikille".

Kuinka vain, kollektiivinen muisto orjuudesta Egyptissä on juurtunut jopa vanhempaan muistoon, Abrahamin vaellukseen, joka on itse Israelin alkuperä.

> ***5. Moos. 26:5-6*** *"Isäni oli harhaileva aramealainen, joka muutti vähälukuisen väkensä kanssa Egyptiin ja asui siellä muukalaisena, ja hänestä kasvoi suuri, mahtava ja monilukuinen kansa.*
> *6 Mutta egyptiläiset kohtelivat meitä huonosti, sortivat meitä ja teettivät meillä raskasta työtä.*

Jossakin ratkaisevassa merkityksessä Israel ei ole muukalainen sattumalta, se on muukalainen olemukseltaan. Pieni kielellinen huomautus tässä suhteessa. Juuri lainatussa 5. Mooseksen kirjan kohdassa se, että Abraham meni asumaan (muukalaisena) Egyptissä, on kreikaksi käännetty ilmaisulla παῳκησεν ἐκεῖ. Kuten sanoin johdannossa, tämä kreikan verbi paroikein on seurakunta-sanan (paroikia) taustalla. Tässä on mielenkiintoista se, että merkitys johon se viittaa on hyvin erilainen kuin se, joka välittömästi tulee mieleen kun ajattelemme seurakuntaa. Täällä paroikei ei viittaa johonkuhun, joka on lähellä siinä mielessä, että kuuluu paikalliseen väestöön. Se viittaa johonkuhun, joka tulee kaukaa eikä täysin kuulu siihen paikkaan, josta itsensä löytää. Esimerkiksi psalmissa 120 (todennäköisesti Jerusalemin temppeliin pyhiinvaellukselle menevien matkalaulu) sanotaan:

> ***Ps. 120: 5-6*** *Voi minua! Olen muukalaisena Mesekissä, asun Kedarin leireissä.*
> *6 Liian kauan olen jo asunut täällä, missä kaikki vihaavat rauhaa.*

Kreikkalainen käännös käyttää paroikia-käsitettä läheisessä yhteydessä muukalaisen (ger) kanssa, kuvatakseen jonkun sellaisen tilaa, joka eläen joko lyhyen aikaa tai koko elämänsä jossakin paikassa, Israelin maassa tai sen ulkopuolella, ei koskaan tule sen osaksi, niin lähellä kuin hän olisikin tätä paikkaa, tai pikemminkin niin läheinen kuin tämä paikka onkin hänelle.

> ***5. Moos. 5:12-15*** *"'Pidä lepopäivä mielessäsi ja pyhitä se, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt.....*
> *14 Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, härkäsi, aasisi eikä mikään muu juhtasi eikä yksikään muukalainen, joka asuu kaupungissasi ...*
> *15 Muista, että itse olit orjana Egyptissä, kun Herra, sinun Jumalasi, kohotti voimakkaan käsivartensa ja johdatti sinut sieltä pois...*

Paras esimerkki siitä, mikä on παροικῶν on Abrahamin tapaus. Lähdettyään Kaldeasta hän ei kuulunut yhteenkään paikkaan, jossa asui, ei edes maahan, joka annettaisiin hänen jälkeläisilleen hänen uskonsa ja ansioidensa tähden. Näin voimme ymmärtää syyn, miksi vuosittain sadonkorjuun aikana jokaisen heprealaisen oli juhlallisesti muistettava, että hänen esi-isänsä oli ollut "harhaileva aramealainen". Kansa, jolle Jumala on antanut maan, ei koskaan omista sitä niin kuin muut kansat ja kansakunnat omistavat maansa. Tuomalla satonsa ensi hedelmät Jumalalle heprealaiset tunnustaisivat riippuvuutensa Jumalasta, maan lopullisesta Omistajasta. Toisin sanoen ne, joille maa oli annettu, olivat itse, jossakin mielessä, Jumalan muukalaisia (gerim).

Juutalaisten oli pidettävä yllä tietoisuutta asumisesta tässä maassa tuloksena Jumalan hyvän tahdon ja armon jatkuvasta ja uudistuvasta vaikutuksesta, koska he olivat osallisia elävästä liitosta maailmankaikkeuden Luojan kanssa. On profeettojen jatkuva viesti, että Jumala ei epäröi hajottaa Israelin kansaa jos he alkavat käyttäytyä muiden kansojen tavoin, uskoen olevansa paikan ainoita herroja.

Israelin lapsilla on vaara tulla yhtä jumalattomiksi kuin kaikki maan kansat (goyim). Kuitenkin vastakohtakin on totta. Kansojen lapsille tarjotaan mahdollisuus tulla vanhurskaiksi liittymällä Israelin perintöön.

Mooabilainen Ruut on koskettava malliesimerkki tällaisesta mahdollisuudesta. Sen jälkeen kun epäonni oli kohdanut hänen anoppiaan Noomia, hän yksin päättää olla hylkäämättä tätä, ja seuraa Noomia kun tämän on pakko palata Mooabin tasangoilta kotimaahansa Juudan Betlehemiin.

"Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani" (Ruut 1:16).

Totta, Ruut löytää, että Israelin Jumala on tosi Jumala, kun Boas, hänen uusi isäntänsä, antaa siirtolaisen poimia sadonkorjuun tähteitä Tooran mukaisesti. Ja Boasia liikuttaa mooabilaisen vilpitön nöyryys:

> ***Ruut 2:10*** *"Silloin Ruut vaipui polvilleen, kumarsi maahan saakka ja sanoi hänelle: 'Miten sinä voit olla minulle näin hyvä? Kohtelet minua kuin tuttavaa, vaikka olen vierasmaalainen.'"*

Itse asiassa hätkähdyttävintä ei ole se, että muukalainen löytäisi todellisen Jumalan israelilaisen käytöksessä, vaan sen vastakohta: todellinen Israelin poika tunnistaa Jumalansa mooabilaisnaisen käytöksessä. Kuinka hän pystyi tähän tuntematta Israelin lakia? Kun aika kului, ajatus siitä, että Jumalan kosmisen kaitselmuksen perimmäinen tarkoitus oli liittää vieraat kansat Israelin perintöön, vain Hänen itsensä tuntemalla tavalla, kasvoi profeetalliseksi vakaumukseksi. Siten luemme Jesajan 56. luvussa:

> ***Jesaja 56:3-7*** *Älköön murehtiko muukalaisen poika, joka on liittynyt Herran palvelijoiden joukkoon:*
> *"Näinkö Herra sulkee minut kansansa yhteydestä?"*
> *Älköön eunukki huokailko:*
> *"Minähän olen kuivettunut puu."...*
> *6 Samalla tavoin myös muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran palvelijoiden joukkoon,*
> *jotka rakastavat hänen nimeään ja kunnioittavat häntä, kaikki jotka varovat loukkaamasta sapatin pyhyyttä ja pysyvät minun liitossani,*
> *7 he kaikki saavat tulla pyhälle vuorelleni. Minä täytän heidät riemulla, kun he rukoilevat*
> *siellä. Minä hyväksyn polttouhrit ja teurasuhrit, jotka he tuovat alttarilleni. Ja minun temppelistäni tulee huone, jossa kaikki kansat saavat rukoilla.*

Haluaisin kiinnittää huomiota heprealaiseen alkutekstiin jakeessa 3: "Älköön murehtiko muukalaisen poika, joka on liittynyt Herran palvelijoiden joukkoon: "Näinkö Herra sulkee minut kansansa yhteydestä?"

Tässä on kyseessä havdala, josta puhuin alussa, eli jakolinja, joka auttaisi säilyttämään eron Israelin ja kansojen, tosi Jumalan ja väärien jumalien, valon ja pimeyden välillä. Profeetta sanoo, että tulee aika, jolloin tämä erotus ei enää ole erottaminen, koska Israelin tosi lapset ja kansojen tosi uskovat muodostavat yhden kansan, yhden rukouksen ja ylistyksen ruumiin. Kaikille niille, jotka ovat ottaneet vastaan Kristuksen hyvän sanoman, tämä on se aika joka alkoi Kristuksessa, kirkon aika, Jumalan kaitselmuksen lopullisena saavutuksena. Tämä on aika, jolloin muukalaiset (gerim), jotka tulevat kaukaa eläkseen maassa "oleskellakseen", paroikoi, voivat löytää kodin Kristuksen ruumiissa. Tämä on myös aika, jolloin ne, jotka ovat maassa kotonaan, koska syntyivät ja saivat kasvatuksensa siinä, näkevät itsensä pelkkinä paroikoi, väliaikaisina asukkaina, koska he ymmärtävät että heidän todellinen kotinsa ei kuulu tänne, vaan se on Jumalan valtakunta. Kuten apostoli kirjoittaa Efesolaiskirjeessä, heidänkin on muistettava että he olivat kerran muukalaisia (gerim), eli ennen kuin ottivat vastaan pelastuksen, jonka Kristuksen uhri antoi koko ihmiskunnalle:

> ***Ef. 2:12-22*** *Siihen aikaan te elitte ilman Kristusta, Israelin kansan ulkopuolella ja osattomina liitoista ja niiden lupauksista, olitte maailmassa vailla toivoa ja vailla Jumalaa.*
> *13 Mutta nyt Jumala on Kristuksessa Jeesuksessa, hänen veressään, tuonut lähelleen teidät, jotka ennen olitte kaukana hänestä.*
> *14 Kristus on meidän rauhamme. Hän on tehnyt nämä kaksi ihmisryhmää yhdeksi ja kuolemallaan hajottanut niitä erottaneen vihollisuuden muurin.*
> *15 Hän on kumonnut lain käskyineen ja säädöksineen, jotta hän omassa itsessään loisi nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, ja näin hän on tehnyt rauhan.*
> *16 Ristillä kuollessaan hän omassa ruumiissaan sai aikaan sovinnon Jumalan ja näiden molempien välille ja teki näin lopun vihollisuudesta.*
> *17 Hän tuli julistamaan rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä.*
> *18 Hän on avannut meille molemmille pääsyn Isän luo yhden ja saman Hengen johdattamina.*
> *19 Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.*
> *20 Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus.*
> *21 Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeliksi,*
> *22 ja hän liittää teidätkin Hengellään rakennuskivinä Jumalan asumukseen.*

Jos mitään, olemme luultavasti nyt oppineet, että todellisella seurakunnalla, paroikia, joka on uskollinen Kristuksen tahdolle, on vähän tekemistä tämän poissulkevat "seurakuntahengen" kanssa, joka oli 1800-luvun kirjallisuuden satiirin ja pilkan kohde. Yhdellä sanalla ilmaistuna, seurakunnasta tulee todellinen heijastuma kirkosta, kun muukalaiset ja paikalliset kykenevät muodostamaan yhden ruumiin, pysyen yhdessä Kristuksen rakkauden kautta. Tässä on ohjelma. Kuinka sen pystymme toteuttamaan on toinen asia.

Antoine Lévy OP

Esitelmän alkuosa julkaistiin edellisessä lehdessä 4/2012. Taittoteknisistä syistä johtuen heprealaiset ja kreikkalaiset sitaatit on jätetty pois.

Mysterium Paschale

3/3. Hans Urs von Balthasarin (1905-1988) ”Mysterium Paschalea” luonnehditaan kirjan takakannessa ”katolisen tradition syvällisimmäksi ristin teologiaksi”. Luonnehdinta saattaa lannistaa kirjaan tarttuneen maallikon: mahtaako sisällöstä ymmärtää mitään? Ei kannata säikähtää: von Balthasarin teos ei ole erityisen vaikealukuinen. Hän esittää syvälliset asiat niin selkeästi kuin inhimillisesti katsoen on mahdollista. Vaikka pääsiäismysteeri on itsessään käsittämätön, sitä on antoisaa mietiskellä tällaisen hyvän oppaan ja matkakumppanin seurassa.

Väitteen trinitaarinen muoto

Kuolleen Pojan ylösnousemus on Isän toimintaa, ja siihen liittyy mitä läheisimmin Pyhän Hengen vuodatus. Vain sen kautta (Gal. 4:6) tästä objektiivisesta tapahtumasta tulee jotain, mikä koskettaa meidän omaa elämäämme. Pelastustapahtuma ei ole sama kuin sitä koskevan sanoman aktuaalisuus. Sanoma välittää todistuksen kohtaamisesta elävän Kristuksen kanssa, mutta itse tuo kohtaaminen viittaa aiempaan, oletettuun tapahtumaan, siihen ”siunattuun yöhön”, jonka kokeva todistaja ei ollut yksikään ihminen.

Ylösnousemuksessa Isä näytti maailmalle ylösnousseen ja kirkastetun Poikansa. Tämä on lahja, hyvän tahdon osoitus. Meidän ei pidä uskoa, että Jeesuksen piti kadota ruumiillisuudessaan ja tulla hengeksi, jotta uskosta tulisi uskoa näkymättömään. Isä ei kätke täyttynyttä Sanaansa siirtämällä hänet näkymättömiin, vaan lahjoittaa hänelle sen laadun, että hän on hänen oma eskatologinen ilmoituksensa. Tämä ”apokalypsi” ei paljastu ”kaikkien edessä, vaan niiden todistajien, jotka Jumala oli etukäteen valinnut.” (Apt. 10:41).

Jeesuksen ylösnousemuksen ja Pyhän Hengen vuodattamisen jälkeen Jumala on kokonaan ja lopullisesti läsnä meille. Hän paljastuu meille kolmiyhteisen mysteerinsä syvyyksissä, vaikka tämä syvyys tuo julki kokonaan uudella ja musertavalla tavalla hänen olemuksensa pohjattoman ja kätketyn luonteen. (Room. 11:33).

Tässä vastataan pohdintaani Jeesuksen tulemisesta ja menemisestä. Kun Jeesus välillä ”katoaa”, hän ei katoa häipyäkseen jonnekin jumaluuteen, vaan ollakseen syvemmin ja lopullisesti läsnä. Silti törmään taas siihen ongelmaan, että tämä läsnäolo ei ole samalla tavalla ”näkyvää” kuin kaikki muu. En voi noin vain kadulla kävellessäni nähdä valkopukuista säteilevää hahmoa, jonka tunnistaisin Kristukseksi. Toisaalta Von Balthasar varoittaa ajattelemasta, että meidän pitäisi uskoa ”näkymättömään”. Hän sanoo, että Isä ei kätke täyttynyttä Sanaansa siirtämällä hänet näkymättömiin, vaan ”Isä lahjoittaa” ylösnouseelle ”sen laadun”, että tämä on ”hänen oma eskatologinen ilmoituksensa ”. ”Apokaplypsi” ei paljastu kaikille, vaan se paljastuu Jumalan etukäteen valitsemien todistajien edessä.

Ylösnousseen todistus itsestään

Ylösnoussut Kristus näyttäytyy omasta tahdostaan. Kyseessä on enemmän kuin näky. Kristus voi näyttäytyä toisessa muodossa, niin etteivät opetuslapset tunnista häntä silmillään. Kyseessä on elävä, spontaani kohtaaminen, kohtaaminen sen kanssa, joka tunnistetaan.

Sana tapahtumana ei ole vain väite: se on persoonan julki tulo ja merkki. Ylösnousseen sana on puhuttelu. Ja se on sana, joka tavoittaa sydämen: ”Maria!” (Joh. 20:16).

Ylösnoussut ei vain tunne opetuslapsiaan, vaan myös näkee heidän lävitseen ja ymmärtää heitä. Opetuslapset olivat halunneet uskoa, toivoa ja rakastaa, mutta heidän uskonsa törmäsi rajoihin. He kärsivät huonosta omastatunnosta, kun olivat paenneet ja kieltäneet Herran. Kun Jeesus kuoli, heidän uskonsakin kuoli. Edes naisten viesti (Luuk. 24:11) ei saanut heidän uskoaan heräämään uudestaan. Vain ylösnoussut itse voi sen tehdä kun hän antaa heille, itsensä myötä, elävän Jumalan.

Tapahtui ikään kuin rippi: pelko (Mark. 16:8; Luuk. 24:37), syytös (Luuk. 24:25), suru (Joh. 21:17), pelon ja ilon sekoitus (Matt. 28:8; Luuk. 24:41) ja lopulta puhdas pääsiäisilo (Joh. 20:20). Ankarimmat tuomion sanat ovat aina pääsiäisenä pelastuksen ja parantamisen sanat, kuten Tuomaksen tarina osoittaa.

Se, minkä me tunnemme ’historiana’, voi olla enintään ’matkan’ terminus a quo, jota ei enää voida määritellä historian sisältä käsin, ja joka on siksi täysin vetäytynyt sekä ajasta että paikasta. Sitä voidaan nyt kuvailla vain metaforisesti ’menemisenä’, ’pois menemisenä’, ’kohoamisena’, ’ kirkastumisena’, ’ei enää siellä olemisena’, ja sen terminus ad quem’iä ’taivaaksi , ’Isäksi’, ’Jumalan oikealla puolella istumiseksi’, jne. ’Tietä’, jota ylösnoussut kulkee, ei voi seurata, siksikään koska se vasta saa alkunsa siitä, kun hän lähtee sille. Hän, joka astuu sille tielle, on itse ’Tie’, juuri kuten hän on itse ’Ylösnousemuskin’. Hän on kaiken kattava kategoria, jossa muut ’tiet’ ja ’ylösnousemukset’ voivat syntyä, eivätkä ne ole yhtään vähempää tuonpuoleisia vanhaan maailmanaikaan nähden, vaan siten ’eskatologisia’.

Historiassa voidaan todentaa, että ’hän ei enää ollut täällä’ (Mark. 16:6). Poissaolosta käsin ei kuitenkaan voi seurata reittiä, joka johtaa ulos historiastamme. Historian sisällä tyhjä hauta pysyy väistämättä monitulkintaisena asiana. Ylösnousemusta ei voi ”todistaa” siinä mielessä kuin nykyisin puhutaan ”todisteista”. Voidaan todistaa vain todistajien ja alkukirkon vakuuttuneisuus.

Tyhjä hauta -kertomuksen ohella on myös tärkeämmät selonteot kohtaamisista kuolevaisten ja ylösnousseen välillä, kohtaamisista, jotka luovat näihin ihmisiin varmuuden, että sama Jeesus, jonka he tunsivat vanhasta maailmanajasta, oli esittäytynyt heille elävänä uudesta maailmanajasta käsin. Toisin sanoen tämä itseilmoitus oli niin elävä, että se riitti ’todisteeksi’ sen kokeneille.

Sen perusteella he tulkitsivat maailman ja historian uudestaan. Historian sisäisesti tarkasteltuna tämä on psykologinen ilmiö, joka pysyy monitulkintaisena. Kaikki riippuu siitä, uskotaanko todistajia vai ei, pidetäänkö heidän todistustaan subjektiivisena vai objektiivisena.

M. Dibelius: ”Kun Jeesus teloitettiin, opetuslapset eivät suinkaan olleet varmoja tulevasta ylösnousemuksesta. He pakenivat tappiomielialan vallitessa. Täytyi tapahtua jotain sellaista, mikä lyhyessä ajassa paitsi muutti heidän asenteensa päinvastaiseksi, sai heidät myös elpymään uuteen toimeliaisuuteen ja uuden yhteisön perustamiseen. Tämä ’jokin’ on pääsiäistapahtuman historiallinen ydin.”

Ylösnoussut on muuttanut täysin meidän aika-avaruutemme ja täten meidän todellisen maailmamme, omassa olemisen tavassaan hengellisenä ruumiina (soma pneumatikon). Uusi maailmanaika ruumiillistuu Kristuksessa niille, jotka yhä asuvat kuolevaisuudessa.

Välttämättömyys transponoida kuviksi

Pohjimmiltaan tuonpuoleisten tapahtumien paljastaminen ajassa ja avaruudessa eläville todistajille vaatii vapaan tulkintatilan inhimillisiksi sanoiksi ja kuviksi. Sanat, kuten maisemalliset kuvatkin jäävät väistämättä ’rajailmaisuiksi’ todellisuudesta. Kun ne sisällyttävät itseensä tuonpuoleisella tavalla koko vanhan maailmanajan todellisuuden, sen vastaanottokyky tulvii yli kaikilta laidoilta.

Inkarnaatiolla ja ylösnousemuksella ei ole voinut olla silminnäkijöitä. Silti ne ovat perustapahtumia ihmisen pelastuksessa, eikä Jumala aiheuta niitä ilman ihmistä. Taivaaseenastumisessakin opetuslapset näkevät vain Kristuksen katoamisen, eivät itse ’matkaa’, joka peittyy pilveen.

Kolmen Marian myöntymystä tarvitaan: se symboloi uskovaa ja rakastavaa kirkkoa. Maria-äidin, kun Henki varjoaa hänet, Betanian Marian, joka myöntyy kaikkeen mitä Herra päättää, jopa hänen hautaamiseensa ja kärsimykseensä, ja Maria Magdaleenan, joka suostuu olemaan pidättelemättä ylösnoussutta (Joh. 20:17), päästää hänet menemään vapaasti.

Ylösnousseen tila

Jeesuksen tuntemiseen ei riitä vain hänen sanansa tai puhuttelunsa, vaan tarvitaan myös hänen tahtonsa tulla tunnistetuksi. Kohtaamiseen ja tuntemiseen reagoidaan eri tavoin: ’järkytys ja pelko’ (Luuk. 24:37); ’epäily’ (38), ’ ilo ja ihmetys’ (41), ’pelko ja suuri ilo’ (Matt. 28:8) ja silkka ’ilo (Joh. 20:20), ja kuitenkin haluttomuus hyväksyä keskustelu, vaiteliaisuus (Joh. 21:12-; Mark. 9:32).

Ei siis vain ylösnoussut ole vapaa tarjoamaan itsensä missä ja milloin tahtoo, vaan myös ihminen on vapaa reagoimaan ihan miten hän tahtoo.

”Autuaita ne, jotka uskovat vaikka eivät näe”. Tämä viittaa toisen polven kristittyihin eikä vähättele silminnäkijöiden pätevyyttä.

*Minua tämä selvennys helpottaa. ’Toisen polven kristityt’ olemme me - kaikki kristityt silminnäkijöiden jälkeen. Ei ole tarkoitus, että pinnistelen uskoakseni ’vaikka en näe’, ja ahdistun siitä, uskonko nyt varmasti vai en. ”Autuaita ovat ne, jotka uskovat vaikka eivät näe” ei ole mikään **vaatimus**, vaan se on **lupaus**.*

Jeesuksen tuleminen ja meneminen -teema tuntuu nousevan esiin yhä uudestaan. K. H. Rengstorf tiivistää: Jeesus pystyi tekemään tunnetuksi kätkeytyneen Jumalan vain ”koska hän itse osallistui ja osallistuu Jumalan kätkeytyneisyyteen.”

Kirkon perustaminen

Lähetystehtävä. Maria Magdaleenan tehtävä: ”Kerro veljille”. Pietarin primaatti. Paavali hyväksyy primaatin: kutsuu Pietaria Keefakseksi. Alusta asti hierarkkinen järjestys, ei mikään karismojen sekamelska.

Ylösnoussut itse avaa opetuslapsille Raamatun täyden merkityksen.

Naisten rooli: ristin juurella, hautaamisessa ja tyhjän haudan löytämisessä. Maria, Jeesuksen äiti, uskotaan rakkaan opetuslapsen huomaan. Ja Ilmestyskirja:

kirkko, naisena, synnyttää Messiaaan.. Kyse ei ole ollenkaan siitä, olivatko naiset vai miehet tärkeämpiä tai kelpuutettiinko naisia todistajiksi juutalaisessa laissa. Olennaista on kirkko Kristuksen 'morsiamena' ja kirkko hierarkkisena instituutiona.

Johannes esittää myös 'viran kirkon' (Pietari) ja 'rakkauden kirkon' (Johannes). Nämä kaksi opetuslasta juoksevat yhdessä. Rakkaus 'rientää edellä', näkee sen mitä voi nähdä (ulkopuolelta), mutta antaa kuitenkin auktoriteetin mennä edeltä. Virka, katsellen kaikkea - sitäkin mitä ei nähdä ulkoapäin - ja nähden liinan siististi taiteltuna, toteaa 'nihil obstat', mikä antaa rakkauden astua sisään vapaasti, sellaisella tavalla että rakkaus saavuttaa uskon. Usko on kuitenkin vielä epämääräinen, sillä he eivät vielä ymmärrä, että hän on noussut kuolleista.

Hengen lähettäminen

Kristuksen uskonto ei ole kirjauskonto (1. Kor. 3:6). Kuten Kristus ei ole oma sanansa, vaan Isän, niin se, miten Henki puhuttelee meitä Raamatussa ja saarnoissa, ei ole Kristuksen kirjaimellinen sana, vaan Kristuksen sana Hengen kielellä. Vain siten se on todella Pyhän Kolminaisuuden sana, vain siten myös sana, joka aina nostaa kuolleista ja luo uutta elämää. Tältä pohjalta voimme ymmärtää kiellon: "Älä pidättele minua". Ylösnousseen (ja ylösnousemuksesta syntyvän kirkon) vapaus ei siedä mitään rajoittamista.

Tiettyyn suuntaan viittaavat merkit riittävät Johannekselle, että hän oppii uskomaan. Hän katsoo 'uskon silmin', ' valaistuneen sydämen silmin' (Ef. 1:18). Jeesuksen kuolemassa, laskeutumisessa tuonelaan ja ylösnousemuksessa on pohjimmiltaan nähtävissä vain yksi todellisuus: kolmiyhteisen Jumalan rakkaus maailmaan, rakkaus, joka voidaan havaita vain siihen vastaavalla rakkaudella.

Kun ylösnoussut Kristus ilmestyy Marialle, "tulemisen ja menemisen" teema ilmenee kieltona: "Älä pidättele minua." Jeesus, joka tuntee meidät, tietää, että inhimillinen rakkaus tahtoo pitää kiinni, tahtoo olla luopumatta rakastetusta. Samalla hän tietää, ettei voi antaa pidätellä itseään. Hänen on noustava Isän luo voidakseen olla maailmassa syvemmin ja pysyvästi läsnä. Marian osa on myöntyä hänen lähtöönsä, noudattaa Kristuksen kieltoa, vaikka ei ymmärrä sen tarkoitusta.

Elämä pääsiäismysteerissä

Kirkko on avoin koko maailmalle. Kristuksen risti ja ylösnousemus sovittaa koko maailman Jumalan kanssa, ei vain kirkkoa (Kol. 1:19-). Ja kuitenkin tämä saavutettu sovitus tarvitsee kirkon palvelusviran palvelukseensa (2. Kor. 5:20).

Miten ihminen, joka elää vanhassa maailmanajassa, voi vastaanottaa Ylösnousseen, joka puhuttelee häntä (todistajien keerygmassa) ja vastata hänen kutsuunsa? Hänen kutsunsa kautta, sen kautta, että hän ottaa minut aktiivisesti mukaan kohtaloonsa, minun tulee kuolla maailmalle, tulla haudatuksi ja nousta jälleen Kristuksen kanssa. Minun tulee etsiä 'asioita, jotka ovat ylhäällä', jotka kuitenkin pysyvät kätkössä minulta.

Se, että on jo matkalla kohti sitä, minkä voi käsittää vain uskossa ja toivossa ja mitä siksi täytyy odottaa kärsivällisesti, se ojentaa kristityn ristille, jonka muodostavat vanhan ja uuden maailmanajan ristikkäiset palkit.

Tämä on kovempi risti kuin luonnollinen risti. Ihminen seisoo kodittomana luodun maailman ja absoluuttisen Jumalan välissä. On myös se vaatimus, että on pantava alulle se, mikä on toteutunut ylhäällä, maailmaan, josta olennaisesti puuttuvat alkuehdot sellaiselle todelliselle muutokselle ja joka vastustaa kaikin itsesäilytyksen voimin Jumalan eskatologisen valtakunnan sisäänmurtautumista.

"Ylösnoussut...asettaa meidät ristin tielle, ja me kuljemme ristin tietämme vain hänen voimassaan ja hänen toivossaan, joka ylösnousseena on jo saavuttanut voiton. Siksi kirkko ja kristityt eivät voi valloittaa mitään tiettyä paikkaa pääsiäismysteerissä. Heidän paikkansa ei ole ristin edessä eikä sen takana, vaan sen molemmilla puolilla: he katsovat milloin sieltä, milloin täältä, sen mukaan miten heitä lakkaamatta ohjataan. Tukea heiltä ei puutu, sillä Ainutkertainen on ristin ja ylösnousemuksen identiteetti, ja kristillinen ja kirkollinen elämä kuuluvat hänelle" (Room. 14:7-).

Loppumietteitä

Kaiken luetun ja kirjoitetun jälkeen, monien ihmettelyjen, hämäriksi jäävien kohtien ja kirkastumistenkin jälkeen mieltäni askarruttaa eniten kysymys Jeesuksen "tulemisesta ja menemisestä". En tiedä, miksi se vaikuttaa minuun niin voimakkaasti. Mielenkiintoni tähän kysymykseen ei selvästikään ole vain "akateeminen".

Usko, toivo ja rakkaus ovat elämäni peruspilarit. En usko, että mitään näistä kolmesta voi elää todeksi kohtaamatta samalla kysymystä läsnäolosta ja poissaolosta, näkyvyydestä ja näkymättömyydestä, tämänpuoleisesta ja tuonpuoleisesta. Uskon, että Kristus on jollain ihmeellisellä tavalla avain tähän kaikkeen. Eikä vain avain, vaan myös itse ovi.

"Tuonpuoleinen" mielletään joskus ikään kuin hyvin kaukaiseksi paikaksi, joksikin "taivaiden takaiseksi" maailmaksi. Aivan toisen näkökulman tähän asiaan tarjoaa rabbi Arthur Greene, sanoessaan, että tuonpuoleinen on " tämänpuoleisen sisäpuoli".

Von Balthasarin kirjassa ei ole tätä Greenen ajatusta, eikä hän muutenkaan erityisen paljon käsittele tulemisen ja menemisen, tämän- ja tuonpuoleisuuden teemaa. Silti teema tuntuu rivien välissä nousevan esiin koko ajan. Samoin Raamatussa: Öljymäellä Jeesus tulee ja menee kolme kertaa, opetuslapset nukkuvat. Ylösnoussut ilmestyy Magdalan Marialle. Hän ilmestyy myös opetuslapsille, jotka ovat lukkojen takana. Hän ilmestyy ja katoaa näkyvistä kolme kertaa. Hän ilmestyy Emmauksen tiellä, ja rannalla hahmossa, jota opetuslapset eivät heti tunnista. Kun hänet otetaan taivaaseen, hän katoaa näkyvistä - ei sulautuakseen johonkin epämääräiseen "jumaluuteen", vaan "ollakseen syvemmin ja lopullisesti läsnä".

Uskon, että tämä tuleminen ja meneminen, näkyminen ja näkymättömyys, taivaaseen ottaminen ja lopullinen läsnäolo kuvaavat todellisuutta, joka ylittää inhimillisen kielen ja kuvittelukyvyn rajat. Totuus näyttää itsestään jotain, mutta ei antaudu käsiimme, käsitettäväksi ja käsiteltäväksi. Uskon avulla voimme kohdata totuuden, joka ei ole ajatusrakennelma, vaan persoona. Hän itse käsittämättömässä rakkaudessaan tahtoo tulla luoksemme ja johtaa meidät iankaikkiseen elämään.

Meiju Salonen

Hans Urs von Balthasar: "Mysterium Paschale". T&T Clark, Edinburgh 1990. Reprinted 1993.

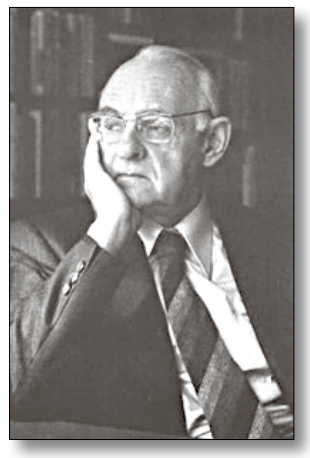

Hans Urs von Balthasar (1905-1988) oli sveitsiläinen katolinen teologi ja pappi. Aluksi hän kuului jesuiittoihin, mutta siirtyi sitten hiippakuntapapiksi. Paavi Johannes Paavali II nimitti hänet kardinaaliksi, mutta Balthasar kuoli kaksi päivää ennen juhlallisuuksia.

Balthasar pyrki antamaan älyllisen ja uskosta nousevan vastauksen aikansa kysymyksiin. Hän otti kantaa erityisesti sveitsiläisen reformoidun teologin Karl Barthin näkemyksiin.

Balthasarin runsaan teologisen tuotannon kuuluisimpia teoksia ovat Mysterium Pascale sekä 16-osainen Trilogia. Hän julkaisi teoksia myös kirkoisistä ja pyhimyksistä.

Paavi Benedictus XVI:n mukaan Hans Urs von Balthasar kuuluu 1900-luvun tärkeimpiin katolisiin teologeihin.

KATT

Varsinais-Suomi tarjoaa parastaan - katoliset ulkoilmatapahtumat 16.6.2012

Sattumoisin lauantaille 16.6.2012 osuu kaksi merkittävää katolista ulkoilmatapahtumaa Varsinais-Suomessa: perinteinen Köyliön pyhiinvaellus sekä perinteeksi vähitellen muodostuva messu Koroistenniemellä Turussa.

Köyliöön mennään kävellen 15.–17.6.2012. Lisätietoja saa kirkon pappiloista.

Nyt kolmatta kertaa järjestettävä messu kesätapahtumineen Koroistenniemellä on sattumalta samana päivänä, joten hiippakuntalaisilla on nyt valinnan varaa. Messu alkaa lauantaina 16.6.2012 klo 16.00 Koroistenniemellä, Catilluksentien päässä sijaitsevilla kirkkorauniolla. Alueelle on haudattu Suomen kolme keskiajan piispaa, jotka myös asuivat pakalla sijainneen kirkon yhteydessä. Piispat olivat Bero (+1258), Radvald (+1266) ja Catillus (+1286).

Jos sää sallii, pidetään messun jälkeen alueella esittely ja piknik. Alueella on hyvin vähän pysäköintitilaa, joten kuljetuksista on hyvä sopia keskenään. Lisätietoja antaa Robert Paul, puh. 040 864 9395 tai robert.paul@medidocs.fi.

Tervetuloa!

Ekonomia etsitään

Helsingin hiippakunnan ekonomi, monsignore Rudolf Larenz jää eläkkeelle. Tämän johdosta hiippakunta etsii ekonomin tehtävästä kiinnostuneita ihmisiä, jotka voisivat – pääsääntöisesti vapaaehtoisuuden perustalla – ottaa tämän käytännön tehtävän hoitaakseen.

Lisätietoja antaa yleisvikaari isä Raimo Goyarrola, 09-6877460, yleisvikaari@catholic.fi.

Pyhä Augustinus viitoitti tien Roomaan

Monet suomalaiset katolilaiset ovat liittyneet kirkkoon vasta aikuisina. Sellainen on myös Kauko Raikas. Hänen tarinansa on siinä mielessä erikoinen, että hän sattuu olemaan entinen luterilainen pappi. Syvällinen perehtyminen kirkkoisien tutkijana pyhän Augustinuksen teologiaan johti hänet lopulta katolisen kirkon yhteyteen.

Lohjalainen Kauko Raikas on ehtinyt tehdä vuosikymmenien mittaisen uran teologian tutkijana ja luterilaisena seurakuntapappina. Myös koulumaailma on tullut tutuksi hänen toimiessaan uskonnon, historian ja latinan opettajana. Viime vuoden toukokuussa hänet otettiin katolisen kirkon ja Pyhän Marian seurakunnan jäseneksi.

Toimit tutkijan työsi ohella ilmeisesti aiemmin myös evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntatyössä?

"Kyllä, minut vihittiin papiksi vuonna 1970 22-vuotiaana. Toimin sitten seurakuntapappina Tampereen hiippakunnassa eri seurakunnissa ja myöhemmin sitten Helsingin hiippakunnassa."

Miten lopulta päädyit katolilaiseksi?

"Oikeastaan koko prosessi alkoi varmaankin lukioaikana. Kiinnostuin sekä idän että lännen katolisista kirkoista. Kastetulla kristityllähän tässä on kysymys myös Jumalan työstä. Kun Jumalan työ herättää mielenkiinnon, sitä kiinnostuu myös tiedollisesti näistä asioista ja haluaa ottaa niistä selvää", kertoo Raikas.

Raikakselle tämä merkitsi teologian opintoja, jotka hän aloitti vuonna 1967 Helsingin yliopistossa. Jo hänen kirkkoisä Augustinusta käsittelevä gradunsa antoi suuntaviivoja tulevalle uralle patristiikan (kirkkoisien tutkimuksen) parissa. Tohtoriksi hän väitteli myöhemmin piispanviran juridisesta merkityksestä Augustinuksella.

Patristiikan tuntemus ja kirkkoisien tekstien kanssa työskenteleminen vaikuttivat keskeisesti lopulta tapahtuneeseen katoliseen kirkkoon liittymiseenkin. Konkreettisesti ratkaisu tuli ajankohtaiseksi Raikaksen jäätyä eläkkeelle viime vuoden alussa. Jo tätä ennen hän kävi keskustelemassa piispa Teemun kanssa ja osallistui johdantokurssille.

Vielä viime vaiheissa ennen vahvistusta Raikas kävi läpi epäilyksiä, jotka kuitenkin väistyivät varmuuden tieltä.

"Nämä epäilyksen hetket ovat inhimilliseen ajatteluun kuuluvia normaaleja ilmiöitä ja ohimeneviä. Olen syvästi kiinni katolisuudessa, kun olen saanut vahvistuksen sakramentin. Jumalan toiminta ylittää inhimillisen ajattelun rajoittuneisuuden."

Miltä hengellinen elämäsi nyt vaikuttaa katolisen kirkon ja Marian seurakunnan jäsenenä?

"Olin Saksassa Würzburgin yliopistossa syys- ja talvikauden vierailevana tutkijana, ja sehän on katolista aluetta. Siellä katolilaisena oli tavattoman helppo olla."

Katolisuuden Suomessa Raikas näkee jossain mielessä erilaisena. Meillä katolilaisuus on nuorta ja meillä on paljon maahanmuuttajia. Tämä jälkimmäinen seikka on hänen mielestään erittäin positiivinen asia.

"Tässä näkyy katolisuuden universaalisuus, että se on ecclesia magna catholica, yli koko maan piirin ulottuva kirkko, kuten Augustinus ensimmäisenä korosti."

"Katolisuus tarkoittaa yhteyttä"

Luterilaisessa kirkossa on viime vuosina herännyt kiinnostusta katolisen perinteen elvyttämisen suuntaan, ristinmerkki on otettu uudelleen käyttöön ja erilaisia katolisen hartauselämän muotoja kohtaan tunnetaan taas kiinnostusta. Mitä mieltä Kauko Raikas on tästä ilmiöstä?

"Se voi olla merkki siitä, että etsitään niitä omia juuria, jotka historiallisista syistä katkesivat 1500-luvulla. Ajallisestihan tästä on melko lyhyt aika meidän päiviimme", Raikas pohtii.

Raikas vierastaa luterilaisen kirkon piispojen, pappien ja aktiiviseurakuntalaisten ihmiskeskeisyydestä

käsin nousevaa huolta jäsenkadosta. Hänen mukaansa meidän tulisi nähdä, että Pyhä Henki huolehtii kirkossa tällaisista asioista, myös ihmisten välityksellä.

"Jumala huolehtii aina Pyhän Hengen, sanan ja sakramenttien avulla kirkon olemuksesta ja sen säilymisestä. Se ei ole ihmisten huolen aihe väärässä mielessä", Raikas sanoo. "Toisaalta huoli jäsenkadosta voi olla oikeutettukin, mikäli se ohjaa kristittyjä ajattelemaan kirkon juuria ja kyselemään sen olemusta."

"Luterilaisessa kirkossa puhutaan paljon uusista työmuodoista, mutta kyllä kyse on syvemmistä asioista. Kirkon olemus on syvä mysteeri ja sen toimintaa ohjaa Pyhä Henki." Patristikkona Raikas korostaa kirkkoisien merkitystä kirkon historiassa ja sen muotoutumisessa.

"Katolinen kirkko muotoutui kirkkoisien ajattelun kautta", Raikas painottaa. "Keskiajan suuret teologit jatkoivat kirkkoisien pohjalta ja tämä linja jatkuu edelleen."

Kirkkoisistä Kyrillos Jerusalemilainen (k. 386) käytti termiä katolinen ensimmäisenä sanan teologisessa merkityksessä. Hän pohti, miksi kirkkoa sanotaan katoliseksi ja eritteli viisi syytä tähän.

"Ensiksikin se ulottuu koko maailmaan. Toiseksi se opettaa kaiken tarpeellisen ihmisen pelastuksen kannalta. Kolmanneksi sen tehtävänä on johtaa kaikki ihmiset kuuliaisuuteen. Neljänneksi se parantaa kaikenlaisen synnin. Ja viidenneksi se omistaa koko hyveen täyteyden. Katolista ei voida suomentaa yhdellä sanalla, vaan se on hyvin laaja käsite." Raikas näkee Augustinuksen syventäneen tätä käsitystä.

"Hänen mukaansa katolisuus tarkoittaa yhteyttä. Se on kommuunio kirkon kanssa, joka on levinnyt yli koko maan piirin. Tässä kirkossa Jumalan rakkaus kulminoituu eukaristian sakramentissa, joka on universaali kommuunion sakramentti."

Raikaksen mukaan kirkon syvällinen olemus oikeastaan kiteytyy Augustinuksen teologiassa monitasoisesti. Myöhemmät katoliset teologit ovat sittemmin vain jatkaneet tätä ajattelua.

Kirkko on erilaisuudesta koostuva ykseys

Kirkon olemusta koskevasta keskustelusta Raikaksen ajatukset palaavat aiempaan kysymykseen katolisen kirkon ja protestanttisten yhteisöjen välisestä suhteesta.

"Katolisen kirkon ja protestanttisten kirkkojen välinen kuilu on myöskin historiallinen siinä mielessä, että katolisuudessa ymmärretään kuuluminen kirkkoon, jolla on pitkä historia - pyhä historia (historia sacra). Se ei pääty Lutheriin." Raikas näkeekin, että kirkkoisien merkitystä on tuotu esiin protestanttisissa kirkoissa varsin vähän verrattuna katoliseen kirkkoon tai idän ortodoksiseen kirkkoon.

Puhuttaessa kirkon olemuksesta Raikas korostaa ns. katolista prinsiippiä, joka tarkoittaa Pyhän Hengen vaikutusta kirkon historiassa.

"Pyhä Henki, joka toimii kirkossa, terävöittää ja elävöittää katolisuuden täyteyttä sekä puolustaa kirkkoa ja yksityistä kristittyä sekä skeptismin että lahkolaisuuden vaaroilta."

Kirkon olemukselle yhteys on hyvin tärkeä periaate. Kun käytetään termiä roomalaiskatolinen kirkko, voidaan roomalaisuus ja katolisuus nähdä myös polaarisina vastakohtina. Rooma on keskus, ekklesiologisen yhteyden (communio) prinsiippi; katolisuus on periferia, erilaisuuden prinsiippi. Nämä yhdessä muodostavat erilaisuudesta koostuvan ykseyden (unitas) prinsiipin.

"Kommuunio ja erilaisuus muodostavat ykseyden. Näitä ei saa tarkastella erikseen, vaan aina yhdessä."

Suomessa media ei tunne katolista kirkkoa

Kirkon olemusta koskevista perimmäisistä kysymyksistä siirryimme vielä lopuksi keskustelemaan katolisen kirkon julkisuuskuvasta Suomessa. Raikas myöntää, että tiedotusvälineissä välittyvä kuva katolisesta kirkosta on usein valitettavan yksipuolinen ja negatiivinen. Hänen mukaansa tiedotusvälineiden edustajat eivät katso ilmiöiden pinnan alle, vaan ainoastaan pintaa.

"Historialliset syyt ovat vaikuttaneet siihen, ettei katolista kirkkoa täällä juuri tunneta tai ymmärretä tai siihen suhtaudutaan epäluuloisesti", Raikas sanoo.

Esimerkiksi hän nostaa kysymyksen pappien selibaatista, joka on protestanteille vieras ja tuntematon asia. Selibaatti on kuitenkin vapaaehtoinen ratkaisu, johon yksilö sitoutuu valitessaan pappeuden kutsumuksen, mikä median edustajilta usein tuntuu unohtuvan.

"Reseptilääkettä huonoon julkisuuskuvaan ei varmaankaan ole ja jos olisi, sehän silloin olisi jo käytössä."

Tästä huolimatta Raikas näkee, että katolisen kirkon jäsenillä on yksilöinä ja kansalaisina mahdollisuus vaikuttaa asiaan. Toisaalta kansainvälisten vaikutteiden lisääntymisen ja katolilaisten maahanmuuttajien myötä tilanne saattaa korjautua.

"Suomihan on vasta eurooppalaistumisen alussa. Tilanne tulee varmasti muuttumaan, mutta hitaasti."

Elias Hämäläinen

Academicum Catholicum

Kevätretki Suomenlinnaan la 26.5.2012
Utfärd till Sveaborg lö 26.5.2012

Ohjelma / Programm:

Lautta lähtee klo 10.10 Kauppatorin rannasta. Opastettu kävelykierros alkaa klo 10.25 lauttarannasta ja päättyy klo 11.55. Kierrokselle on luvattu selostusta Suomenlinnan katolisesta kappelista, opastuksen järjestää Ehrensvärd-seura.

Färjan från Salutorget kl. 10.10. Promenaden börjar kl. 10.25 vid kajen och slutar kl.11.55. Guiden (Ehrensvärd-sällskap) berättar också om den katolska kapellen.

Lounas ravintola Chapmanissa. Paluu lautalla jokaiselle sopivimpaan aikaan. / *Lunch i restorang Chapman, återfärd enligt eget val.*

Opastuksen hinta on 9 euroa/hlö, lounas 15 euroa (kolme ruokalajia), plus lauttamaksu. / *Pris: 9 e/ person, lunchen 15 e (3 rätter) plus avgiften för färjan.*

Ilmoittautumiset 30.4. mennessä: Annukka Lindholm p. 0400466402 tai sähköpostilla lindholms@kolumbus.fi. Lähetän tarvittaessa sähköpostilla ruokalistan. / *Anmälninar senast 30.4.: Annukka Lindholm p. 0400466402 eller e-post lindholms@kolumbus.fi . Jag skickar gärna menyn per e-post.*

Tervetuloa!
Välkomna!

Romanitas

SSPX

Ehkä tärkein uutinen viime päivinä Roomassa on ollut kysymys lefebvristeistä eli pyhän Pius X:n pappisveljeskunnasta (SSPX tai FSSPX). Sen jälkeen kun ryhmän johtajat ekskommunikoitiin 1988 luvattomien piispanvihkimyksien takia, suhde on ollut hyvin mutkikas ja epäselvä. Alunperin tätä ryhmää käsiteltiin tavallaan sääntökuntana, sittemmin sillä ei ole ollut enää kanonista asemaa kirkossa. Viime aikojen tapahtumat, jolloin virallista yhteyttä on yritetty solmia ja tapaa elää yhdessä etsitään, täydentävät tavoitteen, jonka edestä paavi on työskennellyt jo vuosia - sen jälkeen kun Johannes Paavali II nimitti hänet yhteysmieheksi paavin ja arkkipiispa Marcel Lefebvren (SSPX:n perustajan) välille.

Nyt kun sovinto näyttää olevan lähellä, on hyvä tilanne katsoa, minkälaisesta ryhmästä oikeastaan on kyse. Lehdistö, jos se kirjoittaa asiasta, muistuttaa meitä luultavasti etenkin piispa Williamsonin muutama vuosi sitten antamista antisemitistisistä lausunnoista. Jos he kaivavat lisää, he löytävät ehkä vanhoja lausuntoja, joissa oikeistolaisia hallitsijoita kuten Espanjan Francoa taikka Chilen Pinochetia kehutaan. Mutta nämä kohuesimerkit eivät kuvaa SSPX:n virallista kantaa. Jos he itse saavat kertoa, he ovat yksinkertaisesti katolilaisia, ei enempää eikä vähempää.

Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen jälkeen arkkipiispa Lefebvre olisi oikeastaan halunnut jäädä eläkkeelle, mutta kokouksen jälkeisten muutoksien alkaessa ja kirkon sisäisen tilanteen ollessa levoton eräät seminaristit ottivat yhteyttä häneen pyytäen apua. Muutamassa vuodessa tämä ryhmä kasvoi kourallisesta useisiin kymmeniin, ja tarvittiin pysyvämpi ratkaisu kasvuun. Vastaus löytyi Sveitsin Econessa, jossa samanaikaisesti perustettiin sekä pappisseminaari että pappisveljeskunta. SSPX oli syntynyt – tähän mennessä kaikki tapahtui täysin lailisesti. Vaikka ongelmia olikin, tämä tilanne jatkui vuoteen 1988 saakka. Silloin jo 81 vuotta vanha, todennäköisesti jo syöpään sairastunut Lefebvre totesi, että jollei toinen piispa voi jatkaa hänen työtään, erityisesti pappisvihkimyksiä, koko yhteisö – josta siihen mennessä oli tullut kansainvälinen hanke – kuolee. Koska hän ei voinut tai halunnut luottaa siihen, että Rooma nimittäisi hänen hyväksyttävissään olevan seuraajan, tulos oli kesän 1988 kirkkolain vastaiset piispanvihkimykset ja automaattinen ekskommunikaatio Roomasta.

Perustaessaan yhteisönsä Lefebvre julisti tavoitteenaan olevan säilyttää kirkon uskon ja puolustaa sitä erityisesti pappien koulutuksen avulla. Taustalla olevana ajatuksena voidaan hahmottaa käsitys, jonka mukaan SSPX:n on oltava jäännös, joka pitää kiinni muuttamattomasta uskosta ja säilyttää sitä, kunnes loputkin kirkossa tulevat järkiinsä. Siihen asti muutoksia ja uudistuksia on vastustettava.

Lefebvren tulkinnan mukaan juuri eräät Vatikaanin II kirkolliskokouksen päätökset olivat kirkon aiemman opetuksen vastaisia ja siten vastustettavia. Kyseessä oli etenkin neljä kohtaa: oppi ekumeniasta, joka hänen mielestään on ristiriidassa useiden paavien aiempien lausuntojen kanssa. Toiseksi uskonnonvapaus, kuten se ilmaistaan *Dignitatis Humanaessa*, olisi ristiriidassa vähintään neljän paavin aiempien lausuntojen kanssa. Kolmanneksi oppi kirkon luonteesta ei ole yhteneväinen erityisesti Pius XII:n opetuksen kanssa. Neljänneksi, ja hieman ironisesti, oppi piispojen kollegiaalisuudesta on ristiriidassa Vatikaanin I kirkolliskokouksen paavin vallasta ja roolista antaman opetuksen kanssa. Suhteellisen nopeasti liturgiasta tuli kuitenkin ryhmän näkyvin erikoisuus, mutta se ei ollut ensimmäinen eikä alussa tärkein. Voidaan huomata, että kyseessä ovat etenkin asiat, joissa Lefebvren tulkinnan mukaan katolisen kirkon erityinen luonne ainoana Jumalan perustamana pelastuksen tienä pienennetään tai tehdään epäselväksi.

Voidaan ennustaa, että palautettu yhteys, jos se todella toteutetaan, tulee olemaan vaikea ainakin alussa. SSPX:n sisällä on kiistoja ja ryhmityksiä, jotka ovat hyvin roomanvastaisia ja vastustavat yhteyden palautumista. Samoin myös valtakirkossa on niitä, jotka eivät halua yhteyden palautumista. Todennäköisesti jotkut lefebvristeistä tulevat jäämään ulkopuolelle, luultavasti yllämainitun piispa Williamsonin johdolla.

Tätä kirjoitettaessa ei vielä tiedetä, miltä SSPX:n tulevaisuus kirkon sisällä voisi näyttää. Huhut Roomassa ja internetissä kertovat sovinnosta ja Opus Dein kaltaisesta personaaliprelatuurista. Ainoa asia, joka voidaan sanoa varmasti tällä hetkellä, on se, että nykyinen paavi halua sovinnon SSPX:n kanssa ja että hän on työskennellyt tämän edestä jo vuosikymmeniä.

Anders Hamberg

Epävirallisten tietojen mukaan paavi Benedictus XVI antaa asiasta päätöksen toukokuun aikana.

Pieni suuri elämä

Elisabeth de Godzinsky 1917–2012 *in memoriam*

"Näen elämäni ketjun ja voisin itkeä kiitollisuudesta." Minkälainen elämä on ollut ihmisellä, joka pystyy sanomaan näin?

Kun ensimmäinen maailmansota raivosi Euroopassa oli myös Venäjällä puhkeamassa myrsky, joka vaikutti miljoonien ihmisten elämään ja tulevaisuuteen. Elisabeth de Godzinskyn isä Franciszek oli syntynyt Varsovassa, opiskeli Tartossa insinööriksi ja löysi Pietarista vaimon ja ammatin. Vallankumous muutti kuitenkin elämän levottomaksi ja vaaralliseksi ja Elisabeth syntyi Etelä-Venäjällä, Kaukasuksella eräässä kylpylässä 8. huhtikuuta 1917. Äiti Maria oli aikonut palata kotiin Pietariin hyvissä ajoin ennen synnytystä, mutta junia ei enää lähtenytkään. Lopulta kylpylään jääneet naiset lapsineen pääsivät palaamaan Pietariin sotilasjunan kyydissä.

Elisabethin kolme vuotta vanhempi veli George muisteli, miten hän pikkusiskonsa ja lastenhoitajan kanssa sai viettää tuntikausia talon kellarissa, minne kuului yhä lähenevää ammuntaa ja jopa tykinlaukauksia. Ulkona oli turvatonta liikkua, porvarisperheenä Godzinskyt olivat alituisessa hengenvaarassa ja perheen isä joutui jopa vankilaan muutamaksi kuukaudeksi. Viisainta oli piiloutua maan alle ja yrittää muiden tavoin paeta Suomeen. Perhe yrittikin pakoa neljä kertaa, mutta joutui aina palaamaan takaisin, koska rajaa vartioitiin tarkasti. Vasta vuonna 1920 pako onnistui. Inkeriläisten talonpoikien opastamina he seurasivat Laatokan rantaa. "Muistan miten kuljimme ja vedimme kelkkaa, jossa oli pikkusisko ja vähäinen omaisuutemme," muisteli George-veli. "Oli aivan hiljaista, 20 astetta pakkasta, ei tuullut, ei pyryttänyt. Aamulla tulimme ensimmäiseen suomalaiseen taloon kun olimme kulkeneet Laatokan rantoja 45 kilometriä ja isä sanoi: Nyt olemme vapaita!" He olivat ylittäneet Suomen rajan 19. helmikuuta.

Elämä pakolaisena Suomessa ei ollut helppoa. Vanhempien avioliitto hajosi, äiti matkusti Wieniin luomaan uraa pianistina ja lapset jäivät isän ja lastenhoitajan kanssa Suomeen, ensin Imatralle ja sieltä parin vuoden kuluttua Helsinkiin.

Elisabeth ja hänen veljensä pantiin venäläiseen kouluun, sillä isä toivoi voivansa vielä palata Pietariin. "Ryssän kakaroina" pienillä emigranteilla oli vaikeuksia koulussa, eikä Elisabeth koskaan oppinut kunnolla suomea eikä ruotsia, mitä hän itse suri. Hän sai päästötodistuksen venäläisestä lyseosta, mutta sillä paperilla ei päässyt jatkamaan opiskelua. Hän haaveili sairaanhoitajan ammatista ja hyvänä piirtäjänä kävi Ateneumin iltakoulua toivoen piirustuksenopettajan uraa, mutta molempiin hänet katsottiin liian erilaiseksi. Lisäksi hänen suomenkielentaitonsa oli puutteellinen ja todistuskin väärästä koulusta. Lopulta hän sai paikan konttoristina Suomen paperitehtaiden yhdistyksessä.

Perhe oli isän perintönä katolinen ja 11-vuotiaana Elisabeth pääsi ensikommuuniolle Pyhän Henrikin kirkossa. Hän oli hyvin arka ja ujo lapsi, omien sanojensa mukaan psyykkiseltä iältään vain 8-vuotias. Kirkkoherra van Gijsel oli juhlallinen, valkopäinen mies mustassa kaavussa ja Elisabeth suorastaan pelkäsi tätä. Van Gijsel oli kyllä ystävällinen, hän opetti Elisabethia ja tämän veljeä ranskaksi, he käyttivät vanhaa ranskankielistä katekismusta "Cathecisme de perseverance", josta Elisabeth ei ymmärtänyt mitään. "Ei pikkusisko ymmärrä," sanoi van Gijsel ja hymyili. Ensikommuuniostaan Elisabeth muisti vain hunnun.

Perhe ei käynyt kirkossa kovin usein, mutta isä halusi lasten pääsevän ensikommuuniolle. Siihen se sitten jäikin. Vasta vahvistuksen sakramentti avasi Elisabethille kaiken sen hengellisen rikkauden, josta hän myöhempinä vuosinaan niin runsaasti jakoi muille. Venäläisessä koulussa hän oli tutustunut ortodoksiseen uskontoon ja päätti 17-vuotiaana lukea evankeliumin venäjäksi.

"Ja sitten tapahtui tämä asia...tämä suuri asia minun elämässäni, että tämä evankeliumin lukeminen, että tämä Kristus-hahmo valtasi minut kokonaan. Ja sitten minä ymmärsin, etten voi jatkaa elämää niin kuin tähän asti, että minun oli elettävä tätä Kristusta varten ja löydettävä hänet niin läheisesti kuin suinkin. Ja jotenkin ajattelin itsekseni, minä joka olin sellainen tunneihminen ja epälooginen ja täynnä ortodoksisuutta, että minun pitäisi ehkä ensin oppia tuntemaan omaa kirkkoani, siis katolista, ennen kuin tulen ortodoksiksi."

Elisabeth alkoi käydä Henrikin kirkossa, joka oli aina auki ja hiukan salaa myös sunnuntaisin messussa, ettei kukaan kotona huomaisi. Van Gijselin tilalle oli tullut kirkkoherra Hovers ja tämän pitämät saarnat tekivät suuren vaikutuksen Elisabethiin. Hoversin tapa puhua Kristuksesta ja kirkosta ja hengellisistä asioista oli välitöntä, hän puhutteli suoraan ihmistä.

Sitten tuli unohtumaton joulu 1934. Elisabeth meni yömessuun, jossa kirkkoherra Hovers saarnasi. Ja hän puhui suoraan Elisabethille: "Kristus är född för din skull, ja, för din skull överallt, du som sitter där bakom och framme och mitt i kyrkan och där bakom." "Ja minä olin juuri se bakom!"

Ensikommuunionsa jälkeen Elisabeth ei ollut käynyt kommuuniolla eikä hän uskaltanut mennä soittamaan pappilan ovikelloa eikä mennä rippituoliin. Mutta hän ymmärsi, että hän jäisi omaan kirkkoonsa, se oli oikea asia. Vaikka hän rakastikin ortodoksista kirkkoa, hän oli löytänyt oman kirkkonsa.

"Ja sitten tuli kevät 35 ja pääsiäinen 35 ja paasto, ja minä kamppailin itseni kanssa. Ja minä ymmärsin, että täytyy - että nyt täytyy voittaa, täytyy ottaa taas uusi askel, käydä ripillä, käydä ehtoollisella. Ja muistan sen yön, se oli pitkäperjantaiyö, ja messu aikaisin aamulla pääsiäislauantaina, ja minä menin kirkkoon, en nukkunut koko yönä, ja menin vapisten rippituoliin... eikä minun tarvinnut sanoa mitään, kuulin vain äänen joka sanoi minulle: Vihdoinkin tulit, lapsi. Olen nähnyt sinut kirkossa niin kauan jo, mikset ole tullut pappilaan, mikset ole tullut aikaisemmin? Pelkäsitkö?" Vastasin: "Juu."

Tästä alkoi Elisabethin uusi elämä. Kirkkoherra Hovers opetti häntä rukoilemaan ja mietiskelemään ja puhui Kristuksesta. Hän tutustutti Elisabethin myös muihin nuoriin katolilaisiin, Juventus catholicaan, kuoroon, partiolaisiin. Sudenpentujen ja tonttujen kanssa Elisabeth työskenteli ahkerasti, hän oli itse lapsena kuulunut venäläiseen partioon, emigranteilla oli oma partionsa.

Vaikeat ajat olivat kuitenkin edessä. Kirkkoherra Hovers, joka oli paljon sairastellut, kuoli. Hän lahjoitti Elisabethille Oremus-rukouskirjan, ja sanoi: "Mitä ikinä tapahtuu sinun elämässäsi, ja paljon tulee tapahtumaan, niin älä koskaan lakkaa uskomasta, toivomasta ja rakastamasta." Se oli hänen hengellinen testamenttinsa Elisabethille.

Syyskuun 1. päivänä 1939 Godzinskyn perhe sai Suomen kansalaisuuden maistraatissa juhlallisessa tilaisuudessa: kynttilöiden palaessa vannottiin käsi raamatulla uskollisuutta Suomelle ja annettiin pois Puolan passit. Kun he astuivat kadulle, sanomalehtipojat huusivat uutisiaan: Varsovaa pommitetaan! Saksan joukot ovat hyökänneet Puolaan! Toinen maailmansota oli syttynyt.

Monipuolisen kielitaitonsa ansiosta (hän puhui suomea, ruotsia, venäjää, puolaa, ranskaa, englantia ja saksaa) Elisabeth määrättiin sotasensuuriin, joka sijaitsi Postitalon kellarissa. Siellä hän luki ranskalaisia ja venäläisiä kirjeitä ja veti paksun mustan viivan kaiken vaarallisen tiedon yli. Hän joutui myös käymään sotasairaalassa haavoittuneiden venäläisten sotavankien luona. "Oli hirvittävää nähdä niin paljon kärsimystä. Moni oli menettänyt jalkansa tai

kätensä ja luulen, että useimmat heistä kuolivat. Mutta he sanelivat kirjeitä omaisilleen ja minä kirjoitin."

Sodan jälkeen Elisabeth palasi entiseen työhönsä ja 50-luvun alussa hän siirtyi sihteeriksi Sveitsin suurlähetystöön, josta jäi aikanaan eläkkeelle 70-luvun lopussa.

Emmaus-liikkeen perustaja abbé Pierre vieraili Suomessa 50-luvun loppupuolella ja Emmaus Helsinki perustettiin 26. huhtikuuta 1966. Sieltä Elisabeth löysi uuden työn ja uusia ystäviä. Monta vuotta hän eläkkeelle jäätyään vastasi Tehtaankadun Emmauksessa lounaasta, lajitteli vaatteita ja tavaroita ja auttoi kaikessa missä kykeni. Teekupin ääressä hän keskusteli muiden vapaaehtoisten, etenkin nuorten kanssa, joista hän sai paljon uusia ystäviä. Häntä kutsuttiinkin yleisesti lempinimellä "mummo".

Ja kaiken tämän ohella hän auttoi seurakunnassa, järjesti senioritoimintaa, oli kiinnostunut kaikesta ja kaikista. Hänen elämänsä täytti rakkaus. Rakkaus Kristukseen, rakkaus kirkkoon. Rakkaus ihmisiin, hyviin ja pahoihin, lajittelematta heitä arvokkaisiin tai arvottomiin. Hänelle oli aina luonnollista auttaa hädänalaisia. Hän oli todella hyvä ihminen, mutta hänen hyvyytensä ei ollut lepsua kaiken hyväksymistä, vaan aitoa Kristuksesta kumpuavaa rakkautta.

"En lakkaa ihmettelemästä, kuinka Kristus ja hänen evankeliuminsa vastaavat ihmiselämästä ja maailmasta nouseviin kysymyksiin. Myös kipeisiin kysymyksiin. Ihmettelen jatkuvasti kuinka Jeesus tunsi elämän ja ihmisen kaikkia tilanteita ja vaikeuksia, myös hyvyyttä, joka pani hänet iloitsemaan: "Oi nainen, suuri on sinun uskosi!" ... Sitten näen sen pitkän ketjun, joka ei katkea koskaan - siis pyhät ihmiset alkaen apostoleista, marttyyreista, sekä alkukirkon että nykyajan, alkuisistä, luostarijärjestöjen perustajista kuten pyhä Benedictus, Franciscus, ja pyhä Dominicus, jonka elämä, työ ja visio ovat minulle erittäin tärkeitä..."

Tähän pitkään ketjuun uskon nyt myös Elisabethin liittyneen, pienenä, vaatimattomana ja nöyränä.

Tuula Luoma

Elisabeth de Godzinskyn hautajaiset ovat Pyhän Henrikin katedraalissa lauantaina 9.6. klo 12.00.

Lähteet:

Anne-Marie Franck: Godzinsky. Schildts 1992
Isä Martti Voutilaisen tekemät haastattelut
Studium Catholicumin lehtileikearkisto

En fast världsåskådning

Hur kan en människa skapa sig en fast världsåskådning när allting flyter och ständigt förändras? Tito Colliander kämpade med denna fråga i många av sina böcker. Cyniskt konstaterar han att man kanske tror att man någon gång kan finna sig själv, få en överblick av ens liv och handlingar och t.o.m. kunna betrakta resultatet av ens liv. Här kan man lura sig själv grundligt.

Han jämför livet med seglande med en öppen båt. Det är en livets båt som är i ständig rörelse, som kastas hit och dit mellan skär och kobbar. Den stannar aldrig på samma plats och samlar inte bottenslam på sig. Han konstaterar att detta i sig själv är en omöjlighet för när vi färdas genom tiden så flyttas man s.a.s. automatiskt från en stund till en annan. Tiden står inte stilla. Människan är i ständig rörelse med den.

Colliander lyfter fram människans existentialism, ett slags ”weltschmetz”. Man kan inte komma bort från sig själv. Man är alltid sin egen existens mittpunkt. Man måste alltid leva med sig själv. Allt händer mig.

Colliander konstaterar: ”Var jag än är, vart jag än beger mig, befinner jag mig ohjälpligt i mittpunkten. Infångad, hopkurad, fastlåst vid rummets och tidens mittpunkt blickar jag omkring mig.”

Man kan inte välja bort sitt liv. Livet måste levas och det måste levas till sitt fullo. Men livat har också sina stilla stunder när ingenting tycks hända. Man bara är och väntar.

Colliander hävdar att väntande är ett viktigt element i varje människas liv. Man måste lära sig att vänta. Att förbereda sig för den följande epoken i ens liv. Enligt honom är människan en ”väntande varelse”. Människans yttersta uppgift är just att vänta. Ofta vet vi inte vad vi egentligen väntar på eller vad som kommer att hände med en. Man måste vänta med en öppen attityd och utan fördomar. Man måste vara och förbli enkel och öppen för det som kommer att hända.

Colliander konstaterar: ”Skönheten, lugnet, det rofyllda, finner vi i det enkla. Mera enkelhet, ännu enklare och enklare bara – i det absolut enkla, i enheten. Vi har anlag att överutveckla, vi vill ha allting allt mera invecklat, utvecklat, uppförstorat. Och bli olyckliga.”

Författaren hävdar att livet har ett antal dimensioner vilka förbereder oss för livet efter livet på jorden. Vi måste kunna identifiera dessa dimensioner i vårt eget liv för att kunna vara lyckliga och komma fram på ett säkert och tryggt sätt.

Det första han försöker berätta oss är att livet är en rikedom, men mycket ovisst. Vi sitter egentligen i en öppen båt som för oss från ”mellan skär och kobbar, över fjärdar och sund”. Vi kan försöka styra denna båt med hjälp av åror och segel, men det är alltid elementen som i sista hand styr vår färd. Det är Gud som satt oss i denna öppna båt och vi tror att han alltid tar hand om oss.

Det andra som författaren försöker delge oss är att vi har en mycket begränsad förståelse av allting, i synnerhet vår egen existens. Vi vet inte vad som omger oss och vad som kommer att påverka oss. Var finns den nästa kobben, eller varifrån kommer den följande vindpusten i våra segel.

Det tredje är att vi måste vara tålmodiga samtidigt som vi är aktiva. Det är i alla fall Gud som för oss framåt. Han vet när vi är redo att möta de följande målen eller svårigheterna.

Till sist hävdar Colliander att man blir olycklig om man försöker göra livet komplicerat. Ett komplicerat liv är ett olyckligt liv. De verkliga sanningarna är enkla så att t.o.m. barn kan förstå dem. Meningen med dessa anvisningar är att vi kan leva ett rikt och innehållsrikt liv som förbereder oss för det kommande livet.

Jan-Peter Paul

Pohjoimaiden katolilaisten yhteinen pyhiinvaellus Lourdesiin 5.9. – 12.9.2012.

Hengellisenä johtajana on piispa Teemu Sippo SCJ, hänen lisäkseen mukana on useita katolisia pappeja Pohjoismaista. Pyhiinvaelluksen teema on tänä vuonna ”Rukoilemme ruusukkoa pyhän Bernadetten kanssa”.

Matkan hinta on 8500 DKK (Tanskan kruunua), joka sisältää lennot Kööpenhaminasta Lourdesiin ja takaisin sekä täysihoidon hyvässä hotellissa Lourdesissa lähellä pyhää aluetta kahden hengen huoneessa. Yhden hengen huoneesta menee lisämaksu 1500 DKK. Matkat Suomesta Kööpenhaminaan ja takaisin jokainen hoitaa itse. Mahdollisesti saadaan muodostettua ryhmä.

Pyhiinvaelluksen kielenä on tanska ja ruotsi. Pyhiinvaellus on järjestetty jo 50 vuotta ja se on hyvin organisoitu ja ohjelmaltaan runsas.

Lisätietoja saa netistä www.lourdes.dk ja ilmoittautumislomakkeita suomeksi saa Katolisesta tiedotuskeskuksesta p. 09-6129470.

Ilmoittautumisen on oltava Tanskassa perillä viimeistään 1.6., silloin on myös viimeistään maksettava 1000 DKK. Loput hinnasta on maksettava 15.7. mennessä. (8500 DKK on noin 1143 € kurssista riippuen).

Kesäleirit

Kaikki 5 -13 vuotiaat lapset ja nuoret, jotka haluavat kokeilla leirielämää Sofia-keskuksessa Helsingin Vuosaaressa 10.-17.-22.6. ovat sydämellisesti tervetulleita. Viikon hinta on 130 €.

Ilmoittautuminen: sisar Barbara 040-9644529 tai sisar.barbara@gmail.com

Gud älskar oss

Kärleken till Gud står skrivet i våra hjärtan. Orsaken är klar. Gus skapade oss i kärlek och håller oss vid liv genom sin kärlek. Därför är människan till sin natur en religiös varelse och det finns ett mycket nära förhållande mellan Gud och människa.

Det som fjärmar oss från Gud är världens ondska samt mänskliga begär till det som är bundet i tiden, såsom jordlig rikedom och strävan efter makt över andra människor. Men sann och bestående glädje står att finnas endast hos Gud.

Människan kan lära känna Gud på olika sätt. Man kan varsebli Gud i det sköna i naturen, i de logiska och systematiska system och regler som styr naturen och universum. Men man kan också lära känna Gud genom egna personliga erfarenheter och upplevelser. Då vi stillhet ber till honom och han svarar i en mystisk gemenskap av otrolig kärlek. Många helgon har upplevt denna kärlek vilken grundläggande förändrade deras liv.

Gud väljer ofta de svaga i samhället för att föra fram sin frälsningsplan. De stora inför Gud är ofta unga enkla människor såsom fiskare, arbetare, tjänstefolk. Jungfru Maria var ett typiskt exempel på en person som Gud väljer. Hon var mycket ung, 14 – 16 år när hon födde Jesus, kom från en enkel familj, oskolad, knappast läskunnig. Josef var arbetare, timmerman. Guds storhet uppenbarade sig konkret i det han utväljer de svaga för att visa sin storhet.

Guds uppenbarelse för oss människor är ett mysterium. Något betydelsefullt och konkret som händer men som vi inte helt förstår. Genom uppenbarelsen lär vi känna Guds sanningar och de moraliska regler vilka borde styra våra kristna liv.

Varje individs gudserfarenhet är personlig och annorlunda. Gud uppenbarar sig för oss gradvis, genom nya upplevelser och ofta hårda prövningar. Bibeln, både det nya och det gamla testamentet är uppenbarelsens historia för oss. I Bibeln får vi lära känna heliga personer såsom Gamla testamentets Abraham, Moses, Isak men också kvinnor Sara, Rebecka, Rakel, Miriam och många andra. Jungfru Maria, Guds moder, är en fulländning på denna utveckling. Det var ju hon som genom den Heliga Anden födde vår frälsare Jesus Kristus.

Vad vill Gud med oss? Varför har vi kommit till? Detta är grundläggande frågor som de flesta av oss ställer vid något skede av sitt liv.

För det första vill Gud att vi alla skall bli frälsta. Han uppenbarade sig ju för oss för just denna uppgift. Dock kan vi endast bli frälsta om vi känner Gud. Kunskap om Gud får vi i Bibeln och genom den kristna traditionen som förts vidare till oss genom apostlarna och heliga kyrkas lära.

Gud uppenbarade sig för oss första gången då han talade med Moses i den brinnande busken. Han är kärleken och sanningen. Gud kan inte ljuga just därför att han är sanningen. Sålunda är också uppenbarelsen och allt som detta innebär också sanning.

Guds kärlek till oss är som en faders kärlek till sin son. Hans kärlek är starkare än en moders kärlek till son, eller en brudgums kärlek till sin trolovade. Guds kärlek är fullständig kärlek i sanning. Gud visar dock speciell kärlek till fattiga, änkor, lidande och de svaga i samhället som är under Guds speciella försorg.

Gud är Treenigheten – Fader, Son och Helig Ande. Den Helige Anden är livgivaren. Det är han som skapar varje nytt liv. Därför är det var och ens plikt att ge den Helige Anden möjlighet att verka i våra liv och delta i Guds skapelse. Att vägra den Helige Anden denna möjlighet är synd mot honom. Gud verkar ju genom oss i kärlek.

Den helige Franciscus är en person som levde ett liv som Gud förespråkar. Han levde i materiell fattigdom. Gud kom alltid först i allt han gjorde. Det vi har eller äger är inte till endast för oss själva eller för våra närmaste, utan även för att dela med till fattiga och till dem som behöver vår hjälp. Vi borde leva ett liv enligt Guds budord och morallagar. Vi borde ständigt läsa de heliga skrifterna i synnerhet Bibeln, vi borde ständigt be, vi borde ta de svårigheter och lidanden som vi möter i livet som välsignelser. Genom vårt lidande kommer vi ju närmare Kristus som led och dog för vår skull på korset. Vi måste så att säga ”födas på nytt” för att bli Guds barn.

Detta är inte enkelt eller lätt. Många kan säkert inte leva ett sådant liv. Men vi borde i alla fall sträva till att leva ett så heligt liv som möjligt.

När vi nu står inför en ny dag innebär det för oss en ny början eller i alla fall en ny chans till ett liv i Kristus. Låt inte denna nya dag gå förlorad under dagens bekymmer och göromål. Se på denna dag som en ny möjlighet eller chans att komma närmare Gud.

Jan-Peter Paul

Radioandakt 20.4.2012.

Mitä pyydät? – Jumalan ja teidän laupeuttanne.

Perjantai-iltana 20. huhtikuuta elettiin Studium Catholicumin kappelissa juhlallisia hetkiä. Vastikään 20 vuotta täyttäneen Suomen maallikkodominikaaniryhmän nuorin, Nikodemus Heikman, Teemu, antoi elinikäiset lupaukset maallikkodominikaanina. Latinankielisen messun piti maallikkoryhmän hengellinen neuvonantaja Paul-Dominique Masiclat OP, mukana oli myös isä Antoine Lévy OP sekä lukuisa joukko lupauksenantajan ystäviä sekä maallikkoryhmän jäseniä.

Otsikon kysymys ja vastaus aloittivat lupauksenannon liturgian ennen saarnaa. "Te olette maan suola, te olette maailman valo". Sytytetty kynttilä kädessään lupauksenantaja vastaa kysymyksiin: Tahdotko antaa itsesi entistä tiiviimmin Kristuksen ja kirkon palvelukseen? Tahdotko kulkea pyhän Dominicuksen ohjeen mukaisesti. Tahdotko Jumalaa ja lähimmäistä palvellen ja sääntökunnan jäsenenä osallistua sen apostoliseen tehtävään rukoillen, opiskellen ja saarnaten maallikkoasemasi mukaisesti?

Kaikkiin näihin kysymyksiin, joita tässä on hiukan lyhennetty, Teemu vastasi: " Tahdon, Jumalan ja teidän avullanne". Ja vastuuhenkilö vahvisti lupaukset sanomalla "Vieköön Herra loppuun sen, minkä on itse aloittanut."

Nämä sääntökuntamaallikon lupaukset ovat omalla tavallaan yhtä vahvoja ja sitovia kuin varsinaiset luostarilupaukset. Niihin sisältyy tiettyjä velvoitteita, hetkirukousten säännöllistä lukemista, messussa käymistä, sääntökunnan historian ja kirkon opetusten tutkimista sekä apostolaattiin osallistumista. Ainoa ero on se, että maallikkoryhmän jäsen elää maailmassa, tavallisten ihmisten keskellä, kun taas luostariveljien ja -sisarten tärkein yhteisö on luostariyhteisö. Tämänhetkisessä maailmantilanteessa tuntuu siltä, että sääntökuntien sitoutuneilla maallikkojäsenillä on yhtä tärkeä vaikutus ympäristöönsä kuin papeilla tai sisarilla.

"Kaikkivaltiaan Jumalan, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, autuaan Neitsyt Marian ja pyhän Dominicuksen kunniaksi lupaan ... että tahdon elää pyhän Dominicuksen maallikkojen säännön mukaisesti koko elämäni ajan."

Vastuuhenkilö Kaarina Koho OP mainitsi puheessaan lupauksen antaneelle, että sääntökuntaan ottamisen kautta hän on jo päässyt osalliseksi koko pyhän Dominicuksen sääntökunnan kaikesta hengellisestä hyvästä.

"Kolme vuotta sitten sinä, veljemme Teemu, annoit lupauksen kolmeksi vuodeksi ja liityit siten vahvalla tavalla ryhmäämme. Silloin muistutin mieleesi vanhan lupauksen ja toistan sen taas: Tästä lähtien et enää rukoile yksin, vaan koko saarnaajien sääntökunta rukoilee kanssasi ja puolestasi, kaikki elävät ja kuolleet dominikaanit, koko suuri hengellinen perhe.

Saarnaajien sääntökunnan maallikkoina meidät on kutsuttu Pietarin ensimmäisen kirjeen sanoin: "Pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti.” Näin tekemällä Jumala saa kiitoksen ja ylistyksen meidän elämämme ja puheemme kautta. Siihen meidät on maallikkodominikaaneina kutsuttu."

Koko Suomen maallikkoryhmän rukoukset ja siunaukset ovat aina tukenasi. Tämä tie ei ole aina kevyt kulkea, mutta meillä on vahva tukija isässämme Dominicuksessa: "Pyhä isä Dominicus, muista meitä, kun seisot Jumalan kasvojen edessä."

Tuula Luoma OP

Ks. myös kuva tämän lehden kannessa.

Uusi sukupolvi, vanha riitus: katolisen tradition jatkuva vetovoima

Vuonna 2007 paavi Benedictus XVI:n motu proprio Summorum Pontificum vuoden 1970 uudistusta edeltäneen roomalaisen liturgian käytöstä poisti käytännössä rajoituksia tämän usein "tridentiiniseksi messuksi" kutsutun liturgian vietolta. Paavi totesi, että "vanha messu" ja "uusi messu" ovat itse asiassa yhden ainoan roomalaisen riituksen kaksi käytäntöä.

Australialainen isä Joseph Kramer FSSP kuuluu Pyhän Pietarin pappisveljeskuntaan, jonka autuas paavi Johannes Paavali II perusti erityisesti palvelemaan tridentiiniseen messuun kiintyneitä katolisia. Hän on Rooman SS. Trinità dei Pellegrini-seurakunnan kirkkoherra. Vuodesta 2008 tämä kirkko on omistettu yksinomaan roomalaisen riituksen erityisen muodon viettoja varten.

Isä Kramerin mielestä vanhan messun vetovoimassa on paljolti kyse estetiikasta. Klassisella liturgisella musiikilla on kohottava, innostava vaikutus, se todella liikuttaa ihmisiä rukoukseen. Sekä gregoriaaninen laulu että polyfonia korostavat liturgian tekstejä, ja niitä kuunnellessa sanoja voi mietiskellä ja niiden merkityksen sisäistää.

Suuri osa isä Kramerin seurakuntalaisista on nuorta ikäluokkaa, joka on syntynyt kauan sen jälkeen, kun tridentiininen messu lakkasi olemasta ohjeellinen kirkossa. Hänen mukaansa näitä uskovia usein vetää vanhassa liturgiassa puoleensa sen uhriluonteen korostus, joka tekee selvemmäksi sen, että Kristus vuodattaa verensä syntien anteeksiantamiseksi.

59-vuotias isä Kramer arvelee myös, että hänen sukupolvensa katoliset papit ehkä reagoivat Vatikaanin II kirkolliskokousta edeltäneeseen ankaraan moralismiin niin, että olivat vastahakoisia puhumaan syntien rangaistuksesta. Uusi sukupolvi taas kavahtaa oman aikansa liiankin vapaamielistä moraalia, ja silloin sen on puhuttava synnistä ja synnin ongelman ratkaisusta.

Nuoret ehkä myös etsivät jotakin korkeammalla tasolla olevaa. Tridentiininen messu merkitsee yhteyttä kirkon tradition aarteisiin taiteen, liturgian, arkkitehtuurin, kirjallisuuden ja musiikin osalta. Tämän veroisia aarteita ei ole millään muulla instituutiolla. Ennen kaikkea liturgia kuitenkin merkitsee opetusta itse uskosta; latina auttaa ymmärtämään enemmän kirkon teologiasta.

Sekä uudesta että vanhasta messusta olisi opittavaa

Isä Kramerin mielestä vanhan messun tunteminen voi auttaa pelkästään uuteen messuun osallistuvaa katolilaisten enemmistöä ymmärtämään sitä paremmin. Samoin se voi auttaa uutta messua viettäviä pappeja keskittymään sen olennaiseen merkitykseen. Hän sanoo, että vanhassa messussa ajatus on, että papin persoonan tulisi väistyä ja messulla on objektiivinen arvo. Uusi messu voisi oppia jotakin tästä periaatteesta, että kyse ei ole papista, vaan Kristuksesta, jonka sijasta pappi toimii.

Mutta myös kirkon kokemus uudemmasta liturgiasta voi opettaa jotakin vanhan messun vieton ja arvostamisen kannalta, isä Kramer toteaa. Ennen Vatikaanin II kirkolliskokousta yksityinen hartaudenharjoitus, kuten ruusukko tai ristintien hartaus, saattoi joidenkin uskovien mielessä varjostaa messun merkitystä tai jopa olla heille tärkeämpää kuin messu. Liturginen uudistus vahvisti uudelleen messun keskeisyyden. Hänen mukaansa Vatikaanin II kirkolliskokouksen ansiota on myös se, että emme vietä vanhaa riitusta 1950-luvun "mekaanisella" tai "kylmällä ja legalistisella" tavalla, jolloin lisäksi usein seurakunta ei voinut kuulla papin sanoja lainkaan. Isä Kramerin kirkossa käytetään äänentoistolaitteita, jolloin papin sanat voidaan kuulla ja myös ne, jotka eivät osaa latinaa, pystyvät seuraamaan messun kulkua käännöstekstin perusteella.

Nämä parannukset ovat esimerkkejä siitä toisiaan rikastavasta suhteesta, joka paavi Benedictus XVI:n mukaan tulisi olla yhden roomalaisen riituksen kahden käytännön välillä.

KATT/CNS

Vanhamuotoiselle liturgialle oma aika:

”Gregoriaaninen messu” Helsingissä

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta on yhteistyössä piispan ja Gregorius-yhdistyksen kanssa päättänyt, että kerran kuussa sunnuntaisin klo 12.30 vietetään ns. gregoriaanista messua. Messun on tarkoitus olla vuoden 1962 messukirjan mukainen, tosin silloin, kun vanhamuotoista liturgiaa ei onnistuta järjestämään, vietetään sen sijaan uusimuotoinen messu latinaksi.

Tarkoitus on, että messussa voidaan nauttia korkeatasoisesta gregoriaanisesta laulusta ja muusta kirkkomusiikista sekä ylipäänsä liturgisen perinteen tarjoamista mahdollisuuksista.

Termillä ”gregoriaaninen messu” tarkoitetaan alunperin 30 perättäistä messua vainajan puolesta, mutta sitä on viime aikoina käytetty myös yhä laajemmin viitattaessa vuoden 1962 messukirjan mukaisiin viettoihin. Esimerkiksi Tukholman hiippakunnassa ”vanhaa messua” kutsutaan juuri tällä tavalla.

Ensimmäinen gregoriaaninen messu järjestetään Pyhän Henrikin katedraalissa helluntaisunnuntaina 27.5. klo 12.30. Vielä ei ole selvää, onko se vanha- vai uusimuotoinen. Sen jälkeen gregoriaanista messua vietetään syyskuusta alkaen aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 12.30.

KATT

Ylösnousseen seurassa

”Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista” (Ilm.5:9). Siksi apostoli Pietari sanoo rohkeasti: ”Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla.” (Ap.t.4:12)

Jeesuksen syntymä ja kuolema ristillä olivat taivaita ja maata järisyttäviä tapahtumia, mutta vielä ihmeellisempi oli hänen ylösnousemuksensa. ”Kuolema on nielty ja voitto saatu.” (1. Kor.15:54) Kuinka valtava totuus onkaan näissä riemullisissa sanoissa: ”Kristus nousi kuolleista, kuolemallaan kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi.”

Jeesus haluaa meidän rukoilevan väsymättä kaikkien ihmisten pelastumista, pelkäämättä vastustavia, antikristillisiä voimia ja asenteita. ”Kristinusko ei ole kovinkaan suvaitsevainen uskonto, päinvastoin. Kristillisen uskon mukaan on vain yksi tie taivaaseen ja muut tiet ovat harhateitä. Vain Jeesus voi pelastaa, muut uskot ja uskonnot eivät pelasta, vaan vievät kadotukseen. Kristinuskon suvaitsevaisuuden perustana on rakkaus, joka on kiinnittynyt totuuteen. Rakkauden tähden ihmisiä on varoitettava tuhoon vievästä tiestä ja ohjattava oikealle tielle.” (Ville Auvinen: Uskon siemeniä)

Meidän on erityisesti rukoiltava kahden veljeskansan, juutalaisten ja arabien pelastumista. Juutalaiset ovat edelleen erityisasemassa, Jumalan omaisuuskansa, hänen silmäteränsä. Apostoli Paavali selittää: ”Jos juutalaisten hylkääminen on avannut maailmalle pääsyn sovintoon, niin mitä tapahtuukaan, kun Jumala ottaa heidät yhteyteensä? Silloin kuolleet heräävät eloon!” (Room.11:15)

Rukoilkaamme, että muslimien – ovatpa he sitten arabeja tai muihin kansoihin kuuluvia – sydämet avautuisivat ilosanomalle Jeesuksesta ja että he vapautuisivat islamin valheesta. Taistelu sieluista kiihtyy näkymättömässä maailmassa. Kristittyjä vainotaan ja murhataan yhä enemmän islamilaisissa maissa. Menneenä pääsiäisenä autopommi räjähti kirkon ulkopuolella ja tappoi 38 pääsiäisaamun messuun osallistunutta kristittyä pohjoisessa Nigeriassa. Sudanissa kristittyjä nimitellään Sudanin ruumiin syöpäsoluiksi ja heitä karkotetaan maasta. Armeija tuhoaa kirkkoja, kyliä ja kouluja, jonka seurauksena ainakin 185 000 ihmistä on paennut Etelä-Sudaniin ja Etiopiaan.

Iranissa sisäministeriö on kieltänyt farsinkieliset jumalanpalvelukset uhaten pommittaa kirkot maan tasalle. Saudi-Arabian suurmufti Abdulaziz Al al-Shaikh vaatii kaikkia kirkkoja tuhottaviksi Arabian niemimaalla. Suurmufti vetoaa säädökseen, jonka profeetta Muhammed lausui kuolinvuoteellaan: Arabian niemimaalla ei saa olla kahta uskontoa. Länsimaiden tiedotusvälineet ovat olleet asiasta merkillisen hiljaa. (Jerusalem-on-theline 11.4.2012, JNN News) Mitähän tapahtuisikaan, jos paavi Benedictus XVI vaatisi kaikkia moskeijoita tuhottaviksi Italiassa!? Luultavasti suuri määrä Jeesuksen seuraajia kuolisi marttyyreina ympäri maailman, alkaen Roomasta.

Jeesus sanoi: ”Varas tulee vain varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkylläisen elämän.”(Joh.10:10) Jeesuksella lienee ollut mielessään ainakin Muhammed, kun hän totesi: ”Minä olen tullut Isäni nimissä, ettekä te ota minua vastaan. Mutta jos joku toinen tulee omissa nimissään, silloin te kyllä olette vastaanottavaisia.” (Joh.5:43) Apostoli Johannes kirjoitti: ”Kuka sitten on valehtelija, ellei se, joka kieltää Jeesuksen olevan Kristus? Sellainen ihminen on antikristus, niin Isän kuin Pojan kieltäjä. Joka kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään, mutta joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.” (1. Joh.2:22,23) Muslimeille Jeesus on vain ihminen ja profeetta.

”Me julistamme Kristuksen tulemista. Ensimmäinen tuleminen kantoi kärsimyksen merkkiä, toinen taas kantaa jumalallisen kuninkuuden kruunua. Ensimmäisellä kerralla hän otti vastaan ristin häpeästä välittämättä, toisella kerralla hän saapuu kirkkautensa kunniassa, enkelien sotajoukon saattamana. Hänen tullessaan toisen kerran kaikkien täytyy, tahtoivatpa tai eivät, alistua hänen kuninkaalliseen valtaansa.” (Pyhä Kyrillos Jerusalemilainen, k. 386)

Hannele Kotka

Vocation as Gift of God's Love

On Sunday April 27, the Fourth Sunday of Easter, the Church celebrated the 49th World Day of Prayer for Vocations, with the theme "Vocations: The Gift of the Love of God." In his message for this year's day of prayer, Pope Benedict XVI affirmed: "The source of every perfect gift is God who is Love," an original bond between God and humanity, which precedes creation itself.

He quoted Saint Paul, who states that God "chose us before the foundation of the world to be holy and irreproachable before Him in love."

The Holy Father recalled that God was moved solely by his unconditional love to create us out of nothing, to lead us to full communion with Him. Thus "every creature, and in particular every human person, is the fruit of God's thought and an act of his love, a love that is boundless, faithful and everlasting."

"Dear brothers and sisters," he exhorted, "we need to open our lives to this love. It is to the perfection of the Father's love (cf. Mt 5:48) that Jesus Christ calls us every day! [...] It is in this soil of self-offering and openness to the love of God, and as the fruit of that love, that all vocations are born and grow."

KATT/Zenit

Visit of Charles Whitehead

Charles Whitehead, Chairman of the National Service Committee of the Catholic Charismatic Renewal in England, previous President of the Worldwide Catholic Charismatic Renewal and current Adviser Member of ICCRS is visiting Finland and will be in St. Mary's Parish from 15th-17th June 2012. Programme:

Friday 15th June
18h Adoration
19h Talk: a fuller Life in the Holy Spirit

Saturday 16th June
14h30 Talk: Walking in the Spirit
15h30 Break
16h Talk: empowered by Unity
18h Praying service

Sunday 17th June
15h Prayer meeting
18h Holy Mass

Welcome!

Charles Whiteheadin vierailu

Charles Whitehead, Englannin Katolisen karismaattisen uudistumisen kansallisen palvelukomitean puheenjohtaja, aikaisempi Maailman katolisen karismaattisen uudistumisen puheenjohtaja ja nykyinen ICCRS:n neuvonantajajäsen vierailee Suomessa Pyhän Marian seurakunnassa 15.-17. kesäkuuta 2012. Ohjelma:

perjantaina 15.6.
18.00 Adoraatio
19.00 Puhe: Täydempi elämä Pyhässä Hengessä

lauantaina 16.6.
14.30 Puhe: Kulkeminen Pyhässä Hengessä
15.30 Tauko
16.00 Puhe: Yhteys vahvistajana
18.00 Rukouspalvelu

sunnuntaina 17.6.
15.00 Rukouskokous
18.00 Pyhä messu

Tervetuloa!

Legion of Mary – Celebrating 90 Golden Years (1921–2011)

Per Mariam ad Jesum! On all continents, in over 170 countries. 4 million active members, 5 million auxiliers. "Mary is Apostleship", so the family of the Legion of Mary is worldwide.

The founder of the Legion of Mary, Frank Duff, was born in Dublin, on the 7th June, 1889 and died on the 7th November, 1980.

In July 1996 the Cause of Frank Duff's Canonisation was introduced by the Archbishop of Dublin, Cardinal Desmond Connell.

Frank Duff took to heart the words of Our Lord to Saint Margaret Mary Alacoque: "My Heart is so inflamed with Love for men that it is no longer able to keep within itself the flames of its burning Love. It must make itself known unto men in order to enrich them with the treasures it contains."

"The salvation of souls dominates the life of every saint. Frank found it difficult to imagine how you could save your own soul without seeking to save the souls of others. The desire so save souls defines also the reason why he founded the Legion of Mary. Frank Duff was great in the small things, and heroic in doing commonplace, and his purpose in all things great and small was his immense desire to love God and to be an instrument with and through Mary and Holy Spirit in the conversion of sinners and the salvation of souls." (Fr. Bede McGregor OP).

"Now I give you a new commandment: love one another. Just as I have loved you, you also must love one another." (Jn. 13:34)

There is a diversity of gifts, but the Spirit is the same." (1. Cor. 12:4)

Frank Duff lived to see the legion became, as prophesised by St. Louis Marie Montfort, "that a mighty legion of brave and valiant soldiers of Jesus and Mary, of both sexes, to fight the devil, the world, and corrupt nature in those more than ever perilous times that are to come". Every legionary is required to carry out a weekly apostolic work in the spirit of faith and in union with Mary.

"Jesus knocks at our hearts. He waits, so to speak, for our 'yes', in small decisions as well as important ones". (Pope Benedict XVI; The true reason for humanity's hope.)

Will you say "yes" to the Lord's call to serve?

The Immaculate Heart of Mary praesidia, Helsinki

Meeting every Friday at 19.00 at St. Mary's Church.

Marian legioona juhlii 90 kultaista vuottaan (1921-2011)

Per Mariam ad Jesum! Jokaisessa maanosassa, yli 170 maassa, 4 miljoonaa aktiivista jäsentä, 5 miljoona apujoukoissa. "Maria on apostolaatti", joten Marian legioonan perhe on maailmanlaajuinen.

Marian legioonan perustaja Frank Duff syntyi Dublinissa 7. kesäkuuta 1889 ja kuoli 7. marraskuuta 1980. Hänen pyhäksi julistamisensa prosessi aloitettiin heinäkuussa 1996 Dublinin arkkipiispan, kardinaali Desmond Donnellin toimesta.

Frank Duff säilytti sydämessään Herramme sanat pyhälle Margaret Maria Alacoquelle: "Sydämeni palaa rakkaudesta ihmisiin niin, että se ei voi pitää enää itsessänsä sitä palavan rakkauden tulta. Se rakkaus on tehtävä tunnetuksi kaikille ihmisille, rikastuttamaan heitä niillä aarteilla, joita siinä on."

"Sielujen pelastaminen on kaikkien pyhien elämän päätarkoitus. Frank totesi, että on vaikeaa edes kuvitella pelastavansa oman sielunsa etsimättä toisten ihmisten sielujen pelastusta. Hänen halunsa pelastaa sieluja oli myös syynä Marian legioonan perustamiseen. Frank Duff oli suuri pienissä asioissa, sankarillinen suorittaessaan tavallisia tehtäviä, ja hänen tarkoituksensa niin pienissä kuin suurissa asioissa oli palavasti rakastaa Jumalaa ja olla syntisten parannuksen ja sielujen pelastuksen välineenä Marian ja Pyhän Hengen kanssa, Marian ja Pyhän Hengen kautta." (Isä Bede McGregor OP)

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne." (Joh. 13:34)

"Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama." (1. Kor. 12:4)

Frank Duff näki elämänsä aikana Marian legioonan kehittyvän, kuten pyhä Louis Marie de Montfort profetoi: "Voimakas, rohkeiden ja urheiden Jeesuksen ja Marian sotilaiden legioona, joka koostuu molemmista sukupuolista, taistelee paholaista, maailmaa ja turmeltunutta luontoa vastaan tulevina, aina vain vaarallisempina aikoina." Jokaisen legioonalaisen on suoritettava viikoittain apostolinen työnsä uskon hengessä ja yhteydessä Mariaan.

"Jeesus koputtaa sydämemme ovea. Hän odottaa, että sanomme 'kyllä', niin pienissä kuin suurissa tärkeissä päätöksissä." (Paavi Benedictus XVI, The true reason for humanity's hope).

Sanotko sinä "kyllä" Herran palvelukutsuun?

Neitsyt Marian tahrattoman sydämen praesidia, Helsinki

Kokoontuminen joka perjantai klo 19.00 Pyhän Marian kirkossa.

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the ***Catechism of the Catholic Church***? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

- Monday May 14th at 18.30
- Monday May 21st at 18.30

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm). Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Jeesuksen kuulustelu ja tuomio (Mark. 15:1-15)

Heti aamulla ylipapit pitivät neuvottelun vanhimpien ja lainopettajien kanssa, ja sitten neuvosto teki päätöksen: Jeesus pantiin köysiin, vietiin pois ja luovutettiin Pilatukselle. Pilatus kysyi Jeesukselta: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" "Sinä sen sanoit", Jeesus vastasi.

Ylipapit esittivät nyt useita syytöksiä häntä vastaan, ja Pilatus kysyi: "Etkö lainkaan vastaa? Kuulethan, mistä kaikesta he sinua syyttävät."

Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään. Tämä ihmetytti Pilatusta.

Juhlan aikana maaherra aina päästi vapaaksi yhden vangin, sen jota kansa pyysi.

Sillä kertaa oli vangittuna kapinoitsijoita, jotka kapinan aikana olivat tehneet murhan.

Heidän joukossaan oli Barabbas niminen mies.

Pilatuksen luo kerääntyi nyt väkijoukko, joka pyysi häntä tekemään niin kuin hänen tapansa oli.

Pilatus kysyi: "Tahdotteko, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?"

Hän näet ymmärsi, että ylipapit olivat pelkästä kateudesta jättäneet Jeesuksen hänen käsiinsä.

Ylipapit kuitenkin kiihottivat väkijoukkoa pyytämään, että hän pikemminkin vapauttaisi Barabbaksen.

Vielä Pilatus kysyi kansalta: "Mitä minä sitten teen tälle, jota te sanotte juutalaisten kuninkaaksi?"

He huusivat: "Ristiinnaulitse!"

"Mitä pahaa hän on tehnyt?" kysyi Pilatus. Mutta he huusivat entistä kovemmin: "Ristiinnaulitse se mies!"

Tehdäkseen kansalle mieliksi Pilatus päästi Barabbaksen vapaaksi, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Kommentti

Tärkeimmät viranomaiset päättävät antaa Jeesuksen Pilatukselle. Taustalla on halu saada Jeesukselle kuolemantuomio. Vain roomalainen maaherra voi nimittäin tuomita syytetyn kuolemaan. Nämä viranomaiset haluavat näin sitoa Jeesuksen kädet kovalla köydellä. Pahin synti on sellainen, joka estää Jumalaa vapauttamasta meitä. Sen vuoksi synneille Pyhää Henkeä vastaan ei voi saada anteeksiantoa, koska ihminen ei nimenomaisesti halua sitä saada.

Pilatuksen kysymykseen kätkeytyy syvää pilkkaa juutalaisia kohtaan. Hän huomaa heti, että Jeesus ei ole tavallinen vanki. Luultavasti hän oli jo kuullut jotakin Jeesuksesta omilta vartijoiltaan tai jopa vaimoltaan.

Nyt syytöksiä kuunnellessaan hänen oma käsityksensä vahvistuu: tämä mies on viaton. Hän ei ymmärrä, miksi he haluavat Jeesuksen kuolemaa. Sen takia hän yrittää vapauttaa Jeesuksen, muttei uskalla tehdä sitä rehellisesti. Jos Pilatus olisi rehellinen tuomari, päätös riippuisi pelkästään oikeudenmukaisesta laista. Hän ei kuitenkaan uskalla. Hän pelkää kansaa ja sen mielipidettä. Mahdollinen provinssin rauhallisuus kiinnostaa häntä enemmän kuin totuus. Siksi hän yrittää esittää kansalle järjetöntä valintaa Barabbaan ja Jeesuksen välillä. Kansa kuitenkin valitsee kapinallisen murhaajan. Viaton mies luovutetaan näin ristiinnaulittavaksi.

Tämä on syvä mysteeri ihmisten sydämessä. Synnin tehtyäni minä yhä valitsen valheen totuuden sijaan, rumuuden kauneuden sijasta, pahuuden hyvyyden sijaan.

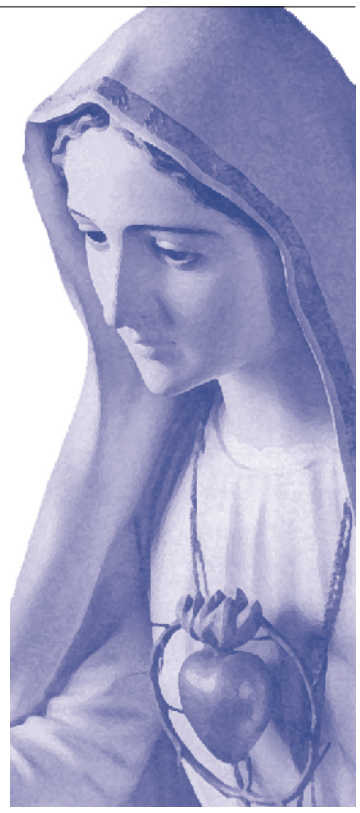

Jeesus, Herrani ja Jumalani, pyydän uudestaan armoasi kääntyäkseni todella.

isä Raimo Goyarrola

KUVIA KIRKON ELÄMÄSTÄ

Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin voi lähettää kuvia kirkon elämästä digitaalisessa muodossa. Kuvien pitää olla riittävän laadukkaita ja tarkkoja ja kooltaan seuraavien rajojen puitteissa: lyhyt sivu vähintään 1000 px, pitkä sivu korkeintaan 5000 px. Maksimikoko n. 5 MB. Kuvat lähetään sähköpostilla osoitteeseen kuvat@catholic.fi. Sähköpostiin pitää kirjoittaa lisäksi (mahdollisuuksien mukaan) ainakin seuraavat tiedot: kuvaaja (tai kenen hallussa kuva on), paikka, aika (päivämäärä tai vuosi), kuvissa selvästi näkyvien henkilöiden nimet, tapahtuma/tilaisuus. Kuvat tallennetaan Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin. Lähettämällä kuvat tähän osoitteeseen ymmärrämme Katoliselle tiedotuskeskukselle myönnetyn kuvien täyden käyttö- ja julkaisuoikeuden. Otamme mielellämme vastaan myös vanhempaa, digitoitua (skannattua) aineistoa. Kiitos yhteistyöstä! *KATT*

HERZLICHE EINLADUNG ZUM

FRANZISKANISCHEN EINKEHRTAG

IN DEUTSCHER SPRACHE

mit Pater Franz Richardt OFM (Osnabrück) am Samstag den 19. Mai im Gemeindesaal St Heinrich 9.30–17 Uhr.

Das Motto des Tages lautet: Seht! Ich mache alles neu! Teilnahmegebühr 15 Euro (anschl. Mittagessen und Kaffee).

Anmeldung und Information bei: Marko Pitkäniemi OFS tel: 046-6175314 oder E-Mail: marko.pitkaniemi@catholic.fi. (Bezahlung vor Ort). HERZLICH WILLKOMMEN!

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3.

Kevään viimeinen kokoontuminen on 12.5. Tutkimme katekismuksen sivuja 257 - 279.

Jokaisessa kokoontumisessa on myös pappi mukana. Oma katekismus mukaan. Tiedustelut: Kaarina Koho, 09-6129479. Uudet osallistujat ovat tervetulleita!

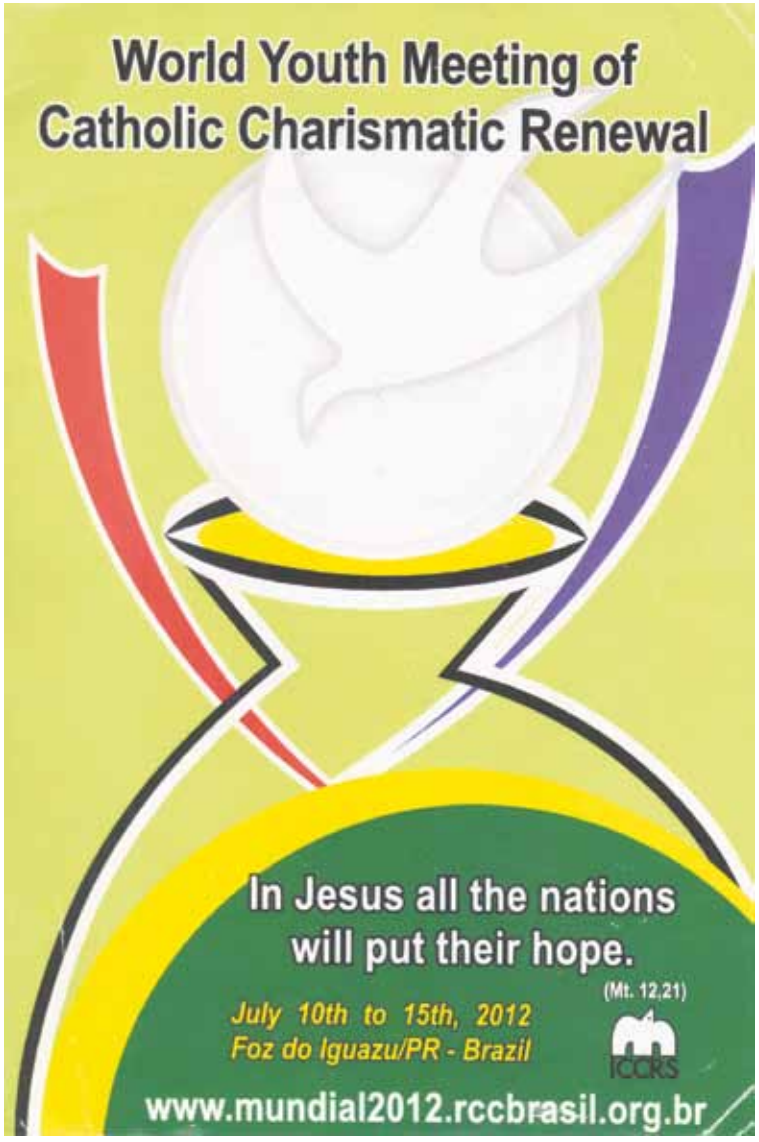

KARISMAATTINEN NUORISOTAPAAMINEN
Yhdyshenkilö Suomessa: Lina Joannou-Jyränki,
e-mail ljoannoujyranki@gmail.com, puh. 044-3140847.

SEURAKUNNAT

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraali-seurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 messu latinaksi/englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti, to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin/English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass (1st Sun. Italian, 2nd Family Mass, 3rd Swedish, 4th Gregorian Mass), 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.5. la 9.30-12.00 uskonnonopetus ja parannuksen sakramentti ensikommuuniota varten, 10.00 lastentarhan kevätjuhla seurakuntasalissa, 18.00 aattomessu ja kirkkoon ottaminen
13.5. su pääsiäisen 6. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu ja ensikommuunio, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
14.5. ma 10.00 lastentarhan kevätjuhla seurakuntasalissa
15.5. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
17.5. to helatorstai: 11.00 päämessu
19.5. la 9.30-12.00 uskonnonopetus ja parannuksen sakramentti ensikommuuniota varten, 10.00-17.00 fransiskaaniretretti, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
20.5. su pääsiäisen 7. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
24.5. to pyhän Johannes Kastajan syntymä: 18.00 juhlapyhän messu
26.5. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
27.5. su helluntaisunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
2.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
3.6. su Pyhä Kolminaisuus: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
9.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.6. su Corpus Christi: 10.30 päämessu ja kulkue (Huom. Aamulla vain yksi messu.), 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 20.5. su 16.00 messu
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 27.5. su 16.00 messu

Kesäkuussa, heinäkuussa ja elokuussa ei messuja diasporassa. Ruusukko keskiviikkoisin ja adoraatio perjantaisin taas syyskuussa. Kirkkokahveja ei sunnuntaisin, vaan keskiviikkoisin, 29.8. asti.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsiksi, 2. ja 4. lastenmessu, 3. vietnamiksi, 5. saksaksi), 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. puolaksi), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 7.30 laudes, 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti ja ke klo 13-16 ja to klo 9-12.

Sat. 9.30 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. in Swedish, 2nd and 4th Mass for children, 3rd in Vietnamese, 5th in German), 16.00 Mass (2nd Sun. in Spanish, 3rd in Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 7.30 Laudes, 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. and Wed. 13-16, Thurs. 9-12.

13.5. su pääsiäisen 6. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi ja ensikommuuniojuhla, 12.00 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.5. to Herran taivaaseenastuminen: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi ja ensikommuuniojuhla/Messe auf Deutsch, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
20.5. su pääsiäisen 7. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.5. su helluntaisunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
3.6. su Pyhä Kolminaisuus: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
10.6. su Kristuksen pyhän ruumin ja veren juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 messu suomeksi ja adoraatio

DIASPORA
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 26.5. la 16.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta(at)catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.5. su pääsiäisen 6. sunnuntai: 10.30 päämessu ja ensikommuunio, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
17.5. to Herran taivaaseenastuminen: 10.30 piispanmessu
18.5. pe 18.00 messu Porissa
19.5. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
20.5. su pääsiäisen 7. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
22.5. ti 19.00 informaatiokurssi
26.5. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
27.5. su helluntaisunnuntai: 10.30 juhlamessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
1.6. pe 18.00 messu Porissa
3.6. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 juhlamessu, 18.30 messu latinaksi
10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 juhlamessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.30 messu
16.6. la 16.00 messu Koroisissa
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 26.5. la 10.00
Eurajoki: 13.5., 20.5., 17.6. su 15.00
Pori: 18.5., 1.6. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.5. su pääsiäisen 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
14.5. ma pyhä apostoli Mattias: 18.00 messu
16.5. ke 18.00 iltamessu, jonka jälkeen Raamattupiiri
17.5. to Herran taivaaseenastuminen (velvoittava juhlapyhä): 18.00 messu
18.5. to pyhä Erik: 18.00 messu, messun jälkeen johdantokurssi (kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa)
19.5. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
20.5. su pääsiäisen 7. sunnuntai: 10.30 päämessu (ensikommuunio), 12.00 messu englanniksi/Mass in English
22.5. ti autuas Hemming: 18.00 messu
24.5. to 14.00 seniorit
26.5. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
27.5. su helluntaisunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
29.5. ti pyhä Ursula Ledochowska: 18.00 messu
31.5. to Neitsyt Marian käynti Elisabetin luona: 18.00 messu
3.6. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 päämessu
5.3. ti pyhä Bonifatius: 18.00 messu
10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 päämessu

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 8.9. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 9.9. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 7.9. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 27.5., 23.9. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 26.5., 22.9. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 26.5. la 11.00, 28.7. la 12.00 Olavinlinnan kappelissa!, 22.9. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 8.9. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 19.5., 25.8., 15.9. la 9.00
Joensuu: 8.9. la 9.45
Savonlinna: 26.5., 22.9. la 9.45

TAMPERE

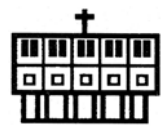

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti(at)catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.5. su pääsiäisen 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.5. to helatorstai (velvoittava juhlapyhä): 10.30 juhlamessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.5. la 11.00 ensikommuuniolasten parannuksen sakramentti ja harjoitus
20.5. su pääsiäisen 7. sunnuntai: 10.30 päämessu ja ensikommuunio, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.5. su helluntaisunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
30.5.–3.6. piispantarkastus
30.5. ke 17.40 vesper, 18.00 piispanmessu, 18.45 seurakuntaneuvoston ja talousneuvoston tapaaminen piispan kanssa
31.5. to 18.00 piispanmessu, 18.45 uskonnonopettajien ja vapaaehtoistyöntekijöiden tapaaminen piispan kanssa
1.6. pe 18.00 piispanmessu englanniksi/Mass in English (offered by the Bishop), 18.45 englantia puhuvien seurakuntalaisten tapaaminen piispan kanssa/meeting with the Bishop for those who usually attend the Sunday Evening Mass in English
3.6. su Pyhä Kolminaisuus: 10.30 piispanmessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 juhlamessu ja kulkue, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.6. pe Jeesuksen pyhä sydän: 18.00 juhlamessu ja adoraatio
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.6. su Johannes Kastajan syntymä: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali (velvoittava juhlapyhä): 18.00 juhlamessu

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 3.6., 2.9. su 15.00 (Ei messua heinäkuussa ja elokuussa.)
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 12.5., 21.7. la 16.00, 9.9. su 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 27.5., 1.7., 5.8. su 18.00
Kristiinankaupunki (uusi kirkko, Läntinen Pitkäkatu 20): 25.5. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 12.5., 30.6., 14.7., 4.8., 8.9. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 13.5., 27.5. su 12.00, 2.6. la 12.00 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, 16.6. la 12.00, 1.7., 12.7., 29.7., 5.8. su 12.00, 18.8., 25.8. la 12.00, 9.8. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 11.5., 8.6., 31.8. pe 18.00
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): 13.5. su 16.00, 26.5. la 16.00, 2.6. la 17.00! piispanmessu, 9.6., 16.6., 30.6. la 16.00, 8.7. su 16.00, 14.7. la 16.00, 22.7., 29.7. su 16.00, 18.8., 25.8., 1.9., 8.9. la 16.00

KOUVOLA

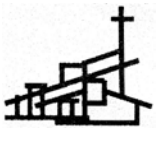

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula(at)catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass

in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.5. la 13.00 perhemessu
13.5. su pääsiäisen 6. sunnuntai: 11.00 messu
17.5. to Herran taivaaseenastuminen: 11.00 messu
20.5. su pääsiäisen 7. sunnuntai: 18.00 messu
24.5. to 18.00 iltamessu
27.5. su helluntaisunnuntai: 11.00 messu ja ensikommuunio, seurakuntajuhla
29.5. ti pyhä Ursula: 18.00 juhlamessu
31.5. to Neitsyt Marian käynti Elisabetin luona: 18.00 messu
1.6. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
3.6. su Pyhä Kolminaisuus:11.00 messu
7.6. to 18.00 iltamessu
10.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 11.00 messu
14.6. to 18.00 iltamessu
17.6. su kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00 messu
21.6. to 18.00 iltamessu
24.6. su Johannes Kastajan syntymä: 11.00 messu
28.6. to 18.00 iltamessu
29.6. pe pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 messu

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): Huom! Ei messua 27.5.
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): Ei tänä aikana.
Lahti (ort. kirkko): Ei tänä aikana.
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 20.5. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): Ei tänä aikana.
Kouvola (seurakuntasali): 12.5. la 11.00 (messu klo 13.00)
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14 D): Sopimuksen mukaan.

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.5. su pääsiäisen 6. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
17.5. to helatorstai: 17.00 messu
19.5. la 10.30 parannuksen sakramentti kirkossa ensikommuuniota varten
20.5. su pääsiäisen 7. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu ja ensikommuunio, 17.00 messu Kemissä
27.5. su helluntaisunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
3.6. su Pyhä Kolminaisuus: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa.
10.6. su Kristuksen ruumiin ja veren juhla: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu ja kulkue, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 20.5. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 3.6. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 27.5. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.5., 10.6. su 17.30

JOHDANTOKURSSI
25.5. ja 8.6. pe 18.00

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki juhannukseen saakka tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Juhannuksesta elokuun loppuun kirjasto on kiinni ja avoinna syyskuun alusta jälleen normaalisti tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18.

Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Ks. myös s. 4.

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2012
Verksamhetskalender för våren 2012

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. *Möteslokal är Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors.* Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./ Öppet för alla.

Lauantaina 26.5. teemme retken Suomenlinnaan. Tarkemmat tiedot julkistetaan Fidesissä kevään aikana./Den 26 maj gör vi en ufärd till Sveaborg. Programmet publiceras i Fides under våren

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatttien kuukausikokous luostarissa keskiviikkona 30.5.2012 alkaen klo 16.30 vesperillä. **Huomaa poikkeuksellinen päivä!**

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com. May 15

Fransiskaani-maallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis

Kevät 2012 – 64. toimintavuosi Suomessa

Kokouksemme ovat avoimet kaikille uskoville. Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kello 16.00 - 18.00 Pyhän Marian srk-salissa Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Kokouksen jälkeen mahdollisuus osallistua iltamessuun kello 18.00.

Tiistai 15.5. aihe: EUFRA, huom. muutos.

19.5. Retretti Pyhän Henrikin srk-salissa kello 9.30-17.00, Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 HELSINKI. Fransiskaani-isä Franz Richard OFM. Ilmoittautuminen: Marko Pitkäniemi OFS 046617 5314 tai sähköpostilla marko.pitkaniemi@catholic.fi.

Gregorius-yhdistys
Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Gregoriaaninen messu vanhan tai uuden riituksen messukirjan mukaan latinaksi Pyhän Henrikin katedraalissa helluntaina 27.5. klo 12.30. Paikalla gregoriaaninen schola.

Messu järjestetään syyskuusta alkaen joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 12.30.

***Gregorian Mass** according to the old Missale Romanum of 1962 (if a priest is available for the older form) or the ordinary form (in Latin) in Saint Henry's Cathedral on Pentecost, May 27, at 12.30. With a Gregorian Schola. Starting in September, these Masses will be scheduled to take place every first Sunday of a month at the Cathedral at 12.30. Welcome!*

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri

jatkaa vauhdikkaita ja keskustelevaisia kokoontumisiaan jälleen kevätkaudella. Paikka on entinen: Studium Catholicum, Ritarikatu 3b A, 3. krs, ja kellonaikakin entinen klo 18. Päivät ja kirjat ovat seuraavat:

14.5. Daniel Katz: Kun isoisä Suomeen hiihti

Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa! Tarjolla aina myös kahvia ja teetä!

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Adoration on Monday at 17:30.

RADIO JA TV

SEKALAISTA

Seniorit

Tiistaina 15. toukokuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Keskiviikkoklubi

Marian srk:n Maanantaiklubi jatkuu uusin voimin joka kuukauden 1. keskiviikkona paitsi pyhällä viikolla. Kokoontumiset ovat 28.3. – 2.5. 2012. Nimi on nyt MARIAN KESKIVIIKKOKLUBI.

Kaikki ovat tervetulleita, sekä seniorit että myös kaikki muut kiinnostuneet, joille sopii aika klo 14.00–16.30, tapaamaan tuttuja, seurustelemaan, keskustellaan ajankohtaisista aiheista. Messu tai ruusukko klo 14.00 ja sen jälkeen kahvitus srk-salissa.

Adresseja kuorineen

Pyhän Haudan ritarikunnan tunnuksella painettuja adresseja punaisella tai mustalla nauhalla sekä Teresa-yhdistyksen adresseja on saatavana Katolisesta tiedotuskeskuksesta 10 €/kpl (postitettaessa 15 €). Adressit ovat tilattavissa Katolisesta tiedotuskeskuksesta, puh. 09-6129470, sähköposti info@catholic.fi, sekä osoitteesta katolinenkirjakauppa.net.

Pentecost Vigil with Adoration

Saturday 26th May from 20h until 24h
at St. Mary's Church.
Welcome!

Helluntaivigilia ja adoraatio

Pyhän Marian kirkossa
lauantaina 26. toukok. 2012 klo 20-24.
Tervetuloa!

Messuja Tallinnassa

Pyhien Pietarin ja Paavalin katedraali (Vene tn. 18, Tallinn 10123): su 10.00 (venäjä), 11.30 (viro) ja 18.00 (puola), la 8.00 (latina) ja 18.00 (englanti). Viikolla ma-pe 8.00 (viro) ja 18.00 (viro).

Piritan luostarin kappeli (Merivälja tee 18, Tallinn 11911): su 10.00, ma, ti, to, pe, la 7.30 ja ke 17.00 (kaikki viroksi).

Lisätietoja: katoliku.ee.

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen (6-7/2012) ajalle 8.6.–12.8. on toimitettava viimeistään 28.5.2012 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Tabernaakkeli Afganistanissa

Paaston aikana ristintien hartaudessa

Pimeyden laskeuduttua Mazar-e Sharifin kaupunkiin suuntasin perjantaiseen tapaani kulkuni pieneen kappeliin suomalais-ruotsalaisen kriisinhallintajoukon tukikohdassa. Kuljin lähes pimeässä tähtitaivaan tuikkiessa kauniisti ja läheisen moskeijan rukouskutsun säestäessä matkaani.

Pieni kappeli on virallisesti luterilainen, mutta sisustukseltaan hyvin katolinen. Ikkunoita koristavat lasimaalaukset ja peräseinää hallitsee kookas valaistu Neitsyen kuva. Tuolit on asetettu tilan sivuille istumasuuntana lattian keskiosa. Valon lähteenä on muutama lamppu sekä lukuisat kynttilät, jotka tuovat tilaan tunnelman. Paikallisuudesta kertoo lähes koko lattian peittävä afgaanimatto.

Kappeliin saavuttuani ja oven painautuessa kiinni ympäröivä maailma jäi hetkeksi taka-alle, sillä oli aika syventyä ristintien hartauteen. Tänä vuonna luin pyhän Josemaria Escrivánin kirjoittamaa Via Crucis -kirjaa.

Pitkänperjantain kärsimys

Pitkänäperjantaina osallistuin rukoushetkeen Jeesuksen kuolinhetken muistoksi; se järjestettiin yhdessä ruotsalaisten kanssa. Paikalla oli myös osallistujia intiasta sekä USA:sta. Edessämme oli laudoista tehty risti, johon oli kiinnitettynä köydestä tehty Jeesushahmo lannevaatteenaan säkkikangas. Tilaisuuden lopuksi rukoilimme erään tukikohdassamme asuneen ruotsalaissotilaan puolesta, joka kaksi päivää aikaisemmin oli joutunut räjähdeiskun kohteeksi loukkaantuen erittäin vakavasti. Ihmisten pahuus välittyy pitkänperjantain sanomasta. Nyt pahuus tuli myös konkreettisesti keskellemme tämän tapauksen johdosta. Monien silmät olivat kyynelissä.

Tabernaakkelin äärellä

Pääsiäisviikolla minulle tarjoitui mahdollisuus lähteä saksalaisten isännöimään valtaisaan tukikohtaan, joka on kuin kaupunki. Matkaan piti valmistautua hyvin, sillä maan sisäisen turvallisuustilanteen vuoksi matkalle oli asetettava aseistettu saattue. Sain kuulla, että tuossa leirissä on myös katolinen kirkko. Saavuttuani perille ja löydettyäni kirkon oli tunnelma epätodellinen. Kaiken tämän sekasorron, pahuuden ja kurjuuden keskellä edessäni seisoi kivestä rakennettu kirkko ympärillään vihreä nurmikko sekä kukkapenkit, joissa samettiruusut loistivat kilpaa auringon kanssa.

Avasin oven: vihkivesi, suitsukkeen tuoksu, kynttilät, tabernaakkeli. Kaikki tämä ja täällä! Kuinka unohtumatonta olikaan viipyä hiljaisuudessa, rukouksessa tabernaakkelin äärellä. Aika oli rientänyt ja jouduin valmistautumaan paluumatkalle, sillä takaisin ”kotiin” oli päästävä ennen pimeän laskeutumista. Pyhä messu olisi ollut illalla. Yritän palata tänne uudestaan ajoittaen tuloni siten, että voisin osallistua eukaristian viettoon.

Ekumeniaa ja hyökkäyksiä

Kerroin joukkomme sotilaspastorille olevani katolilainen. Tämän jälkeen muutama ilmoitti olevansa ortodoksi. Hetkenkuluttua koossa oli ekumeeninen keskustelukerho. Olemme keskustelleet kirkkojemme eroista, historiasta, pyhistä, paavista tai vaikkapa siitä, millainen on ortodoksien ehtoollisleipä.

Olemme tietysti myös kuulleet olevamme lahkolaisia, syytteitä kirkon rahan anhneudesta ja turhanpäiväisistä lupauksista ikuisesta elämästä unohtamatta väitteitä paavin palvonnasta. Rauhallinen selitys asioiden oikeasta tilasta on näihin hyökkäyksiin ollut paras. Aikaisemmin voimakkaasti hyökännyt henkilö on saattanut myöhemmin lähestyä ja kysyä asiallisesti tarkennusta hataraan tietoonsa esimerkiksi paavin roolista, pyhimyksistä tai ortodoksisen kirkon patriarkoista.

Neljännen aseman mietiskelykohta: ”Jos me olemme uskon sieluja, tämän maailman tapahtumat ovat meille suhteellisia, kuten myös pyhimyksille… Herra ja hänen äitinsä eivät jätä meitä, ja aina tarpeen tullen he ovat läsnä täyttämässä rauhalla ja turvallisuudella omiensa sydämet”.

Heikki Paavisto

Kirjoittaja toimii henkilöstöpäällikkönä suomalaisessa kriisinhallintajoukossa Afganistanissa. Kuvassa näkymä leirin kappelista.

Ilmoitus bussivaelluksesta sivulla 6.

Pyhiinvaellus Köyliöön kävellen 15.–17.6.2012

PYHIINVAELLUKSEN OHJELMA:

Perjantai 15.6.

Helsingistä lähdetään klo 17.00 bussilla Pyhän Marian kirkolta Yläneelle, jossa yövytään työväentalossa.

Lauantai 16.6.

Vaellus Yläneeltä Kankaanpäähän, jossa yövymme koulussa.

Sunnuntai 17.6.

Vaellus Kankaanpäästä Köyliön Kirkkokarille. Klo 13.00 Pyhä Messu Kirkkokarilla. N. klo 15.00 paluu Helsinkiin bussilla.

Tarvitaan: Hyvät kengät (kovat pohjat), makuupussi, korvatulpat, ruusukko, pieni reppu (jossa säilytetään ruokaa ja juotavaa matkalle: lauantaina aamiaisen jälkeen teemme eväät lounasta varten). Yöpymistarvikkeet yms. kuljetetaan yöpymispaikasta toiseen.

Hinta ruoasta ja yöpymisestä on 40€. Sen lisäksi bussimatka 35€. Maksu voi suorittaa tilille Katolinen Kirkko Suomessa (Nordea FI35 2219 3800 0008 68), mainiten ”Köyliön vaellus” tai käteisellä vaelluksen aikana.

Ilmoittautuminen 7.6. mennessä pyhän Birgitan pappilaan, puh. 02 231 4389 tai isä Dung (Jungille) 045 2571 280.